STEZICE

Kjer koli si, povsod sem jaz z tebój

povsod je s tabo moj pozdrav

in kjer sem jaz, si tudi ti z menoj

zato ne misli, da sem sam ostal

OŠ II Murska Sobota

Šolsko leto:
2021/22

Št.: 68

št. 68
2021/2022

SONCE V OČEH

Dragi bralci in bralke,

z veseljem vam odpiramo strani novega šolskega glasila Stezice za šolsko leto 2021/2022. Čeprav nam je dobri dve leti življenje krojil virus in so spremembe postale stalnica našega življenja, smo v teh letih bili zelo uspešni na literarnem, likovnem in glasbenem področju. Za šolsko glasilo, ki je bilo sad našega dvoletnega ustvarjanja, smo dobili posebno priznanje v kategoriji najboljših osnovnošolskih glasil. Na to smo izjemno ponosni, tako učitelji in učenci, saj je to še en dokaz več o našem delu, trudu in ustvarjanju. Naše vodilo in smernice pri nastajanju šolskega glasila ostajajo vsakdanje stvari, dogodki in trenutki, tako kot je zapisala ocenjevalna komisija:« Najuspešnejša so tista glasila, ki zmorejo povedi in verze tudi nadgraditi, jih poslati v življenje in iz življenja tudi črpati.«

Letošnje šolsko glasilo nas pozdravlja z drugačno vsebino. Kot protiutež postavljamo na naše šolske police veselje, smeh in srečo. Prežihov Voranc je v svoji črtici z naslovom Tri pisanke zapisal:« Takrat smo bili otroci, ki smo imeli sonce v očeh.« Imeti sonce v očeh pomeni, da v sebi nosiš nekaj lepega, nekaj, kar te osrečuje in nasmeji. V življenju pa nas razveseljujejo mnoge stvari. Pri svojem ustvarjanju nismo mislili le na pisatelja Voranca, ampak smo se spomnili tudi pesnika Karla Destovnika Kajuha, po katerem je naša šola pred dobrimi 30 leti nosila ime. Potovanje v preteklost naši učenci prikazujejo s slikami, nastalimi ob 100-letnici obeležitve rojstva narodnega heroja Karla Destovnika Kajuha. Ob vsem tem pa nismo pozabili na glasbo, ki ostaja naša zvesta spremljevalka vsakega dogodka.

Še vedno smo otroci, ki imamo sonce v očeh. Vrednot, kot so prijateljstvo, sreča, prijaznost, nasmeh, topilna, ne moreta izbrisati nobena tehnologija in znanost. Njihovo prisotnost prepoznamo v vsakdanjem pozdravu, stisku roke, nasmehu in tudi v svoji domišljiji.

Želimo vam prijetno branje.

LITERARNO USTVARJANJE

Silvi v slovo in spomin

»Good morning, good morning, how are you, I'm fine, thank you.« Kolikokrat sem slišala to pesem, ki jo je naša učiteljica in sodelavka Silva pela mlajšim učencem. Njen miren glas je v razredu in na naših učiteljskih sestankih znal vedno pomiriti in stvari postaviti na svoje mesto. Izbrane, pretehtane besede so nam dale vedeti, da se bo vse uredilo. Sedaj tega več ne bo. Tudi naše učiteljice ne bomo več videvali ne v učilnici, ne v kabinetu za jezike in ne v zbornici. Pogrešali jo bomo vsak šolski dan, saj je bila dobra učiteljica in sodelavka. Njena zavzetost in predanost poklicu, ki si ga je izbrala in opravljala z ljubeznijo, je lahko vzoren vzgled tudi mlajšim generacijam učiteljev. Njen glas, otožen in tih pa nam verjetno sporoča: »I'm fine, thank you.«

»Sonce je pravkar zašlo, prekmurska ravnica se pripravlja k počitku.
V daljavi odmeva večerna Avemarija,
Umirjata se nebo in zemlja.
V mislih bom ohranila večerno sliko
čudovite bele ajde, bogastvo naše ravnice.«

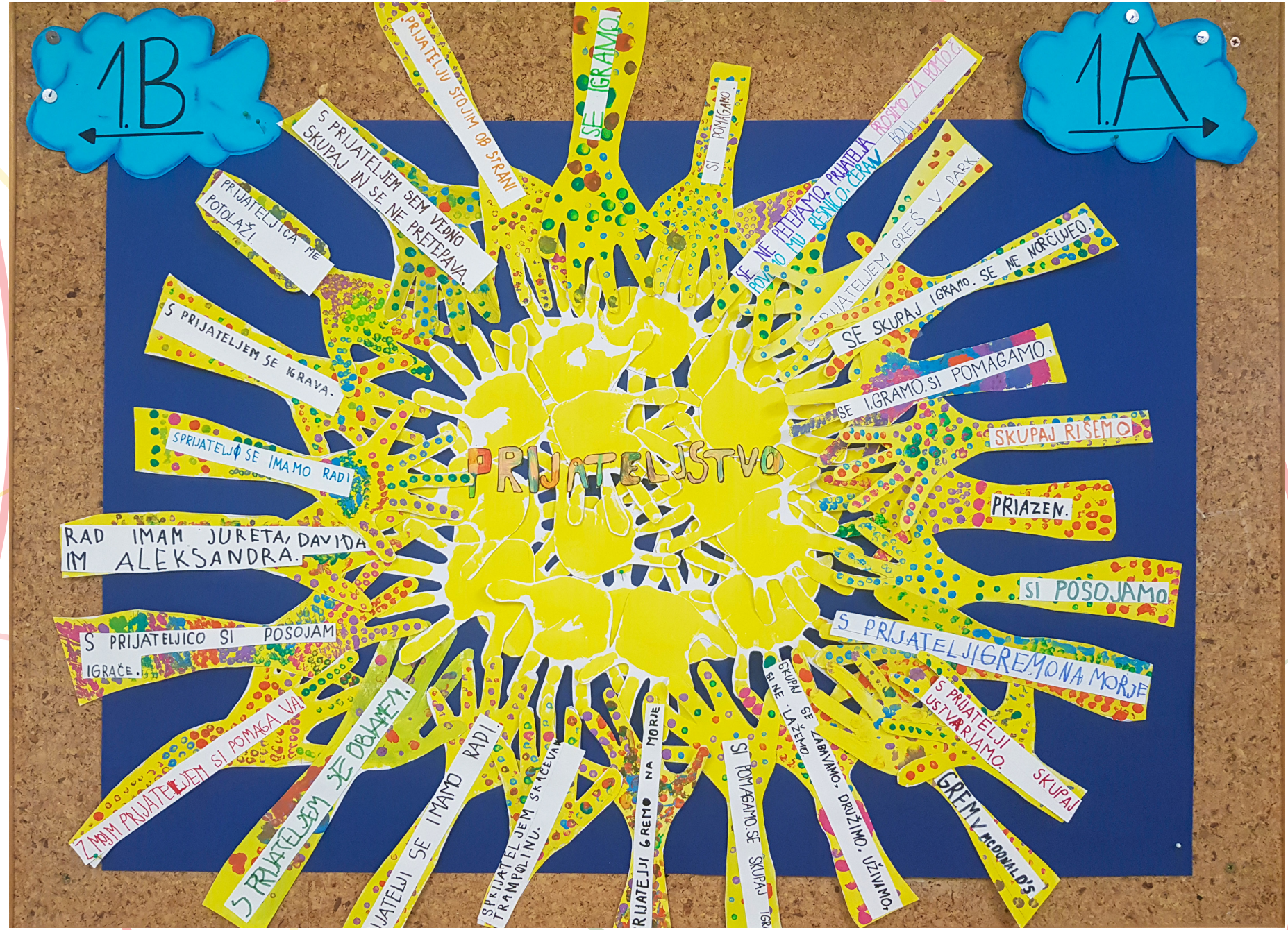
(Irena Šrajner, Ajda)

MIKK

Majhne stvari in velike reči
kot mavrica barvna,
ko najbolj žari.
Se v šoli učimo,
pa malce norimo, le znanja želimo,
enačb naučimo;
tudi petke dobimo.
Bo korona se enkrat od nas poslovila.
Eno seveda si vsi že želimo,
da se v miru bi igrali,
enkrat ali večkrat do solz nasmejali,
do sonca in zvezd se podali.

Slavica Brunec,
mentorica 6.a za MIKK-ov literarni natečaj Splet besed

1.B
1.A
PRIJATELJSTVO
PRIJATELJU STOJIM OB STRANI
SE IGRAMO.
S PRIJATELJEM SEM VEDNO SKUPAJ IN SE NE PRETEPAVA.
SI POMAGAMO.
SE NE PRETEPAMO. PRIJATELJA ROŠKO ZA ROKO.
PRIJATELJICA ME POTOLAŽI.
S PRIJATELJEM GREŠ V PARK.
S PRIJATELJEM SE IGRAVA.
SE SKUPAJ IGRAMO. SE NE NORČUJEO.
SPRIJATELJ SE IMAMO RADI
SE I.GRAMO. SI POMAGAMO.
SKUPAJ RIŠEMO
PRIAZEN.
RAD IMAM JURETA, DAVIDA IM ALEKSANDRA.
SI POSOJAMO
S PRIJATELJICO SI POSOJAM IGRAČE.
S PRIJATELJI GREMO NA MORJE
S PRIJATELJI USTVARJAMO. SKUPAJ
Z MOJIM PRIJATELJEM SI POMAGA VIA
S PRIJATELJEM SE OBJAME.
SPRIJATELJ SE IMAMO RADI.
SPRIJATELJEM SKAČEVAN TRAMPOLINU.
SI POMAGAMO SE SKUPAJ
SKUPAJ SE ZABAVAMO. DRUŽIMO. UŽIVAMO.
GREM V MCDONALD'S

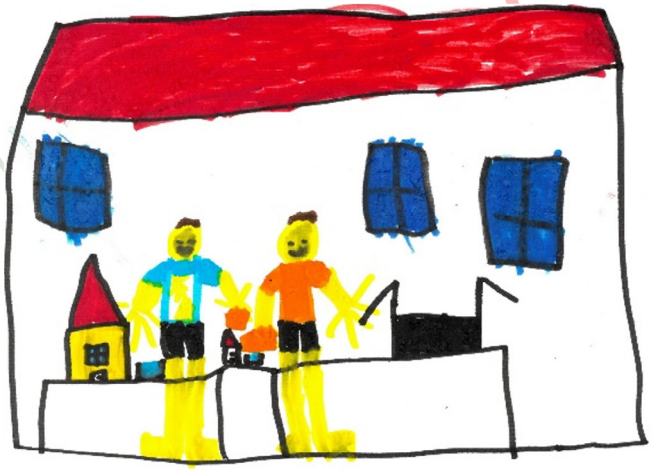
KDAJ SMO SREČNI?

Učenci 1. c razreda POŠ Krog so razmišljanje o sreči predstavili kar v svojih risbicah. Je res, da risba pove več kot tisoč besed.

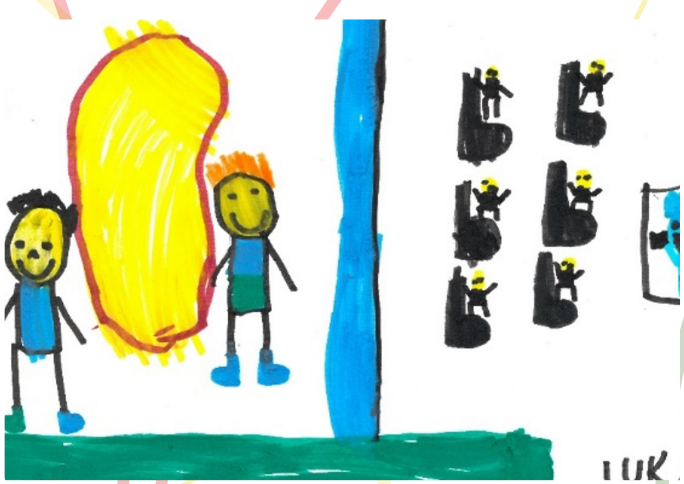

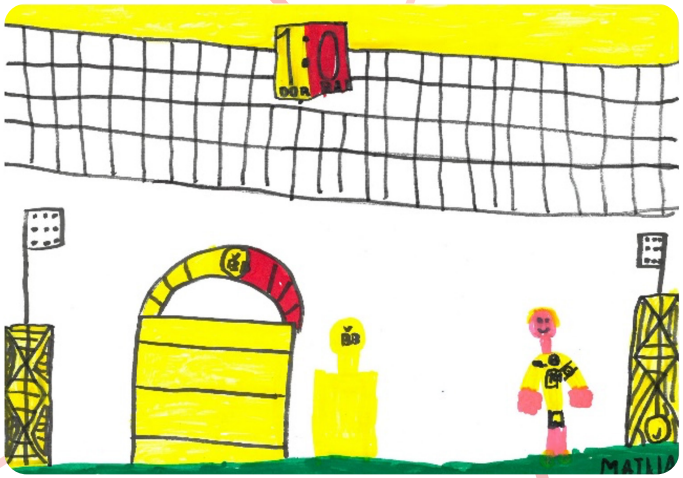

JAKOB

marko .s

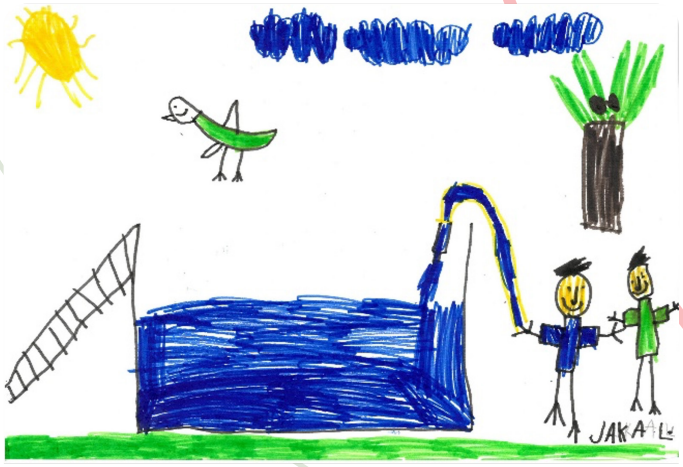

A
LARIS

KRISTIAN

BINE

KAJ MI POMENI SREČA?

Kako malo je potrebno za tisto majhno srečo.

- srečen sem, kadar pri nogometu obranim gol … me domači presenetijo s kakšnimi stvarmi ali izdelki … da se mi nekaj posreči … me nekdo pelje v kino … kadar imam nogometni trening … kadar grem na zabavo … ko vidim kaj novega ali slišim lepo besedo … kadar se igram s prijatelji …kadar pride očka domov iz službe, se igram s prijatelji in smo vsi srečni … kadar sem z družino … sreča mi pomeni prijateljstvo, ljubezen in veselje … kadar se igram s svojimi najboljšimi prijateljicami … srečen sem, ko se igram s prijatelji … ko sem s prijateljicami in se igramo …ko kaj dobim … ko mi nekdo nekaj kupi … ko sem vesela in se igram s sestrico … ko sem skupaj s prijatelji in se ne kregamo ali govorimo grdih besed … ko se pogovarjam s prijateljico in je veselo … kadar jem sladoled in imamo v šoli šport … ko igram z bratom rokomet … sreča so prijatelji, družina, igra, zabava … ko imam vse račune prav … ko igram s prijatelji košarko in doma pomagam na vrtu … da sem vesela in se igram s prijatelji … delaš nekaj, kar ti je lepo … da daš gol … da si srečen … vsak dan imamo srečo … da smo veseli … zgodi se nam nekaj lepega … ponosna sem na nekaj … popravilo štirikolesnika … ko mi nekdo nekaj podari … ko nam nekdo nekaj lepega kupi … da se nekaj lepega zgodi … srečanje s prijateljem … ko imam rojstni dan … ko najdem štiriperesno deteljico … ko grem z družino na izlet … ko Božiček prinese darilo, ki si ga želim … ko nam nekdo pove nekaj lepega … kadar nekaj lepega sanjamo … ko v igrici Fortnite dobim vibokse … ko grem z družino kolesarit … ko dobimo hišnega ljubljenčka … ko dobimo kužka ali muco …

Učenci 2. a in 2. b

SREČNA SEM, KO... JULIA

Srečna sem, ko...
Katarina Horvat

TILEN HORVAT
Srečen sem, ko...
TERME 3000

Srečna sem, ko...
GESLO

ERIK
Srečen sem, ko...

SREČNA SEM, KO...
SREČNA SEM, KO...
Žjavec

Srečna sem, ko...
Lana Zelka
LANA
ATI
LANA
Srečna sem, ko...

SREČNA SEM, KO...

Srečna sem, ko ...
Žala Žjavec.

srečen sem, ko...
VAL
TERME 3000

VIT
Srečen sem, ko

SREČA

SONCE V OČEH

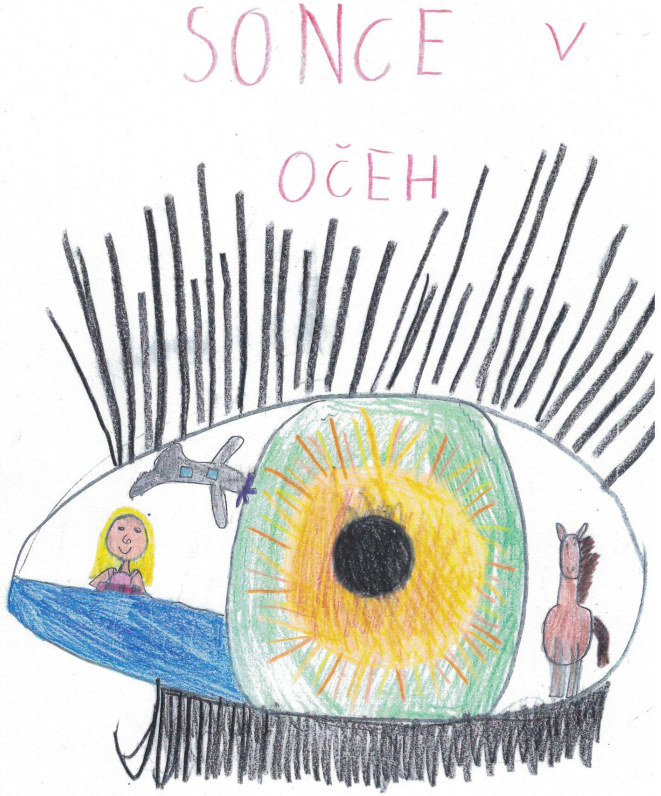

SONCE V OČEH
BABY
Ko se mi je rodila sestrica.

SONCE V OČEH

SREČA

SONCE V
OČEH

SONCE V OČEH
SREČA

Kdo je moj prijatelj, moja prijateljica?

» Prijateljstvo se rodi,
se smeji in mežika
kot čudežno sonce
izpod dežnika.«

(Tone Pavček, Prijateljstvo)

Jaz sem Ema. S svojo prijateljico Zojo se radi druživa, skupaj se gugava in plezava. Radi se tudi veliko pogovarjava, včasih se tudi malo skregava, a se hitro pomiriva. Zoja ima modro zelene oči, stara je 7 let, rojstni dan ima konec leta. Zelo jo imam rada.

Ema Panker, 2. c

To je Blaž. Ima modre oči in rjave lase.
Sva najboljša prijatelja.

Jure Lukač, 2. c

Moj prijatelj Jan ima modro zelene oči. Piše se Kardoš. Obiskuje glasbeno šolo, kjer igra tolkala. Živi v Krogu. Najraje ima makovo potico. Njegova najljubša žival je kameleon. Hodi v 2. c razred. Ima starejšega brata Gala. Njegovi najljubši športi so tek, nogomet in košarka. Rojstni dan ima januarja.

Filip Kerec Vohar, 2. b

Moj najboljši prijatelj je Filip. Moj najboljši prijatelj je zato, ker je zelo prijazen. Hodi v 2. c razred in ima brata Matijo. Matija hodi v 1. c. S Filipom se med odmorom veliko igrava. Med podaljšanim bivanjem pa žal ne, ker gre po kosilu domov. Ima zelene oči in svetle lase. Njegov najljubši šport je košarka. Rojstni dan ima marca.

Jan Kardoš, 2. c

Moj najboljši prijatelj je Blaž. Ima modro zelene oči. Živi v Krogu. Star je sedem let in hodi v drugi razred. Ima rjave lase.

Matic Mataj, 2. c

Tian Šeruga, 2. c

Polona Pleteršnik, 2. c

Le kje se skriva sreča?

»Sreča je pesem, prijatelj,
kocka in plišast medvedek,
je neponovljiv trenutek,
lep, dragocen in redek.«

(Bina Štampe Žmavc)

Učenci 3. a so razmišljali in našli srečo v različnih stvareh.

Sreča je moja družina, sreča je moj dom. Sreča je, kadar hodim v šolo, sreča so moji prijatelji in moj dom.

Etjan Ketiš

Zame je sreča tisto, kar me osrečuje, mi daje moč, ljubezen in prijatelje.

Anea Novak Cmor

Sreča so zame družina in prijatelji, sreča je, da hodim v šolo, prava sreča pa je, da se imamo radi.

Rafael Čerpnjak

Srečna sem, kadar sem z družino in prijatelji, kadar hodim v šolo in se zabavam.

Živa Lukač

Srečna sem, kadar z družino gledam smešnice.

Taja Potočnik

Srečna sem, ker imam prijateljico, družino, svojega ljubljenčka Gina in da me imata očka in mamica rada.

Niša Novak

Sreča pomeni, da si srečen, da si zdrav, da zmagaš na tekmovanjih in zadeneš gol. Sreča je tudi takrat, kadar dobiš pet.

Liam Škerlak

Zame je sreča, kadar se igram s prijatelji, gledam TV, se vozim s kolesom, plešem, čistim, skrbim za lepši svet. Sreča je pomembna za učenje.

Jakob Šabjan

Sreča je, da hodim v šolo, kjer se učim brati in pisati. Sreča je, ko vse to lahko zapišem z nalivnim peresom. Sreča je, kadar igram nogomet in zadenem gol, kadar zaigram na kitaro. Največja sreča pa je moja družina.

Nik Wernig

Srečen sem, da sem zdrav, da živim s starši v hiši, kjer imam svojo sobo, polno igrač, in hrano ter pijačo.

Taj Toplak

Zame so sreča družina, prijatelji, nogomet, pomoč in učenje.

Jaša Serec

Sreča je, da hodim v šolo in se učim, sreča je, da najdem štiriperesno deteljico, da imam svojo družino, dobim darila, najdem denar in praznujem svoj rojstni dan.

Staš Vučak

Srečen sem, kadar dobim dobro oceno, gledam z družino filme in zadenem gol. Sreča je lahko karkoli, kar nas osrečuje.

Taj Rudaš

Sreča me osrečuje dan in noč. Srečna sem, ko zmagam, sem s prijateljem, sreča je tudi ljubezen do mame. Sreča mi pomaga, se z mano druži, kadar sem sama.

Maila Grah

Nekoč je živela sreča. Vse v mestu je osrečevala. Osrečevala je bolne in revne, dokler ni zbolela. Zaradi človeške prijaznosti je kmalu ozdravela in zopet osrečevala ljudi.

Niko Jerič

Sreča so družina, zdravje, šola, življenje, dom in muce.

Dunja Hozjan

Zame je sreča, kadar sem zunaj, na svežem zraku in s svojo družino. Srečna sem, kadar se zapeljem s kolesom in skirojem ter zaigram na harmoniko.

Lara Balažic

Sreča mi pomeni veliko. Pomeni mi življenje in prijateljstvo. Pomaga mi, kadar sem žalostna.

Taja Vigali

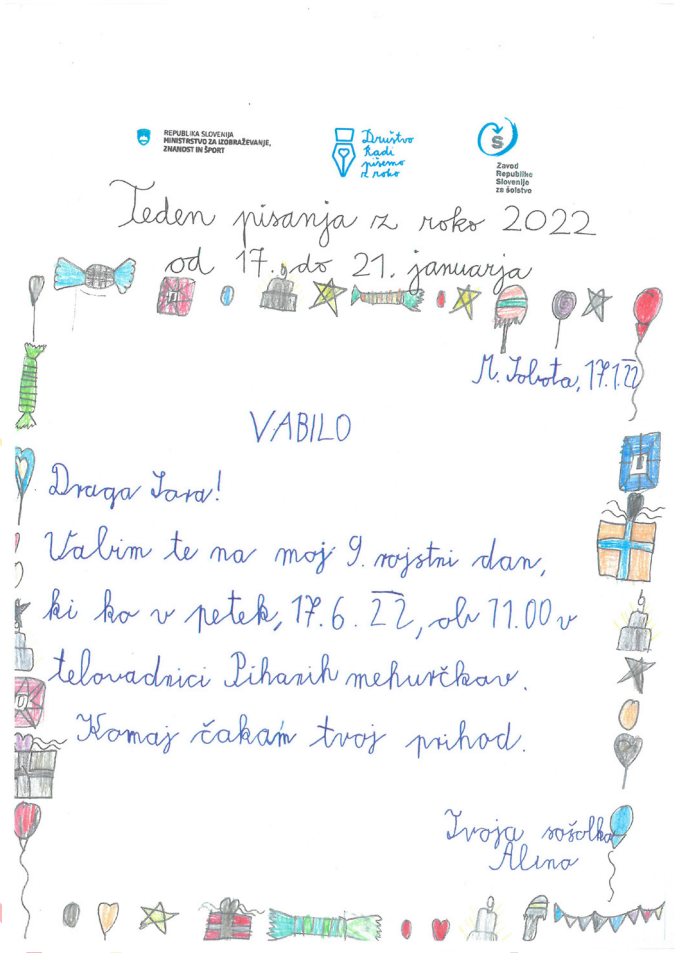
Sreča je, da hodim v šolo, se učim in dobim pet. Sreča je, da imam prijatelje in se lahko z njimi igram. Srečna sem, kadar lahko pomagam drugim in čistim. Sreča je moja družina.

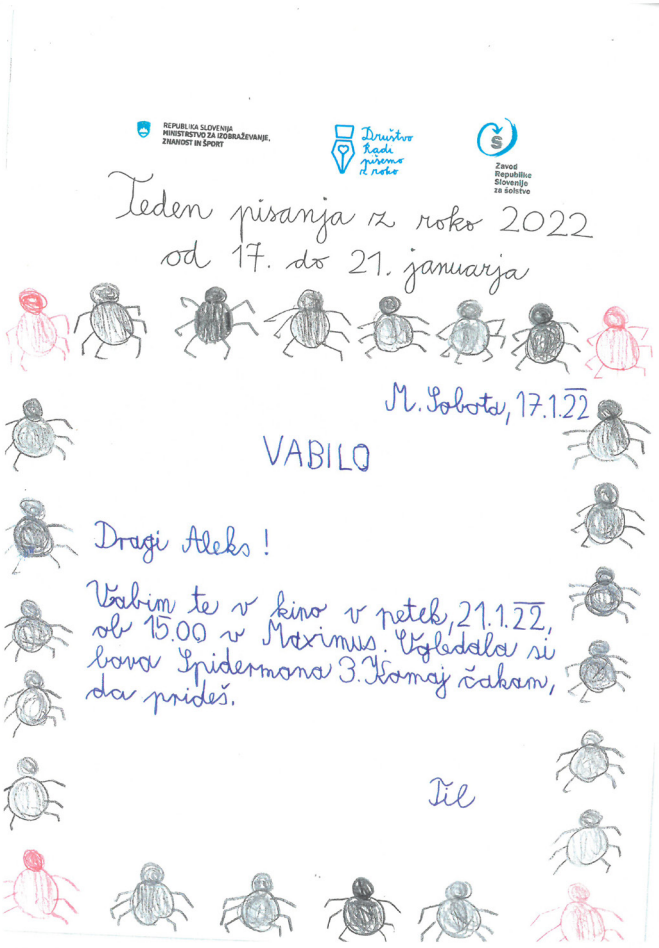
Denis Dündek

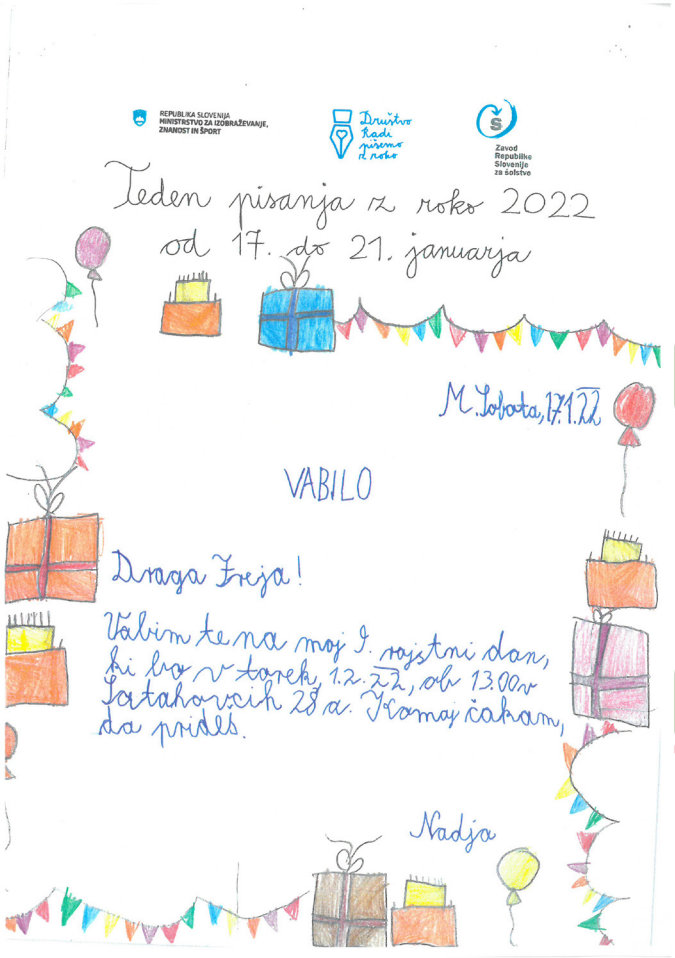
Sreča je moja družina. Sreča je, kadar dobim pet. Sreča je, da hodim v šolo in imam prijatelje.

Gaj Erjavec

Sonček zasije v mojih očeh, ko me prijatelj povabi na ...

REPUBLIKA SLOVENIJA
MINISTRSTVO ZA IZOBRAŽEVANJE, ZNANOST IN ŠPORT

Društvo Radi pišemo iz roke

Zavod Republike Slovenije za šolstvo

Teden pisanja iz roke 2022
od 17. do 21. januarja

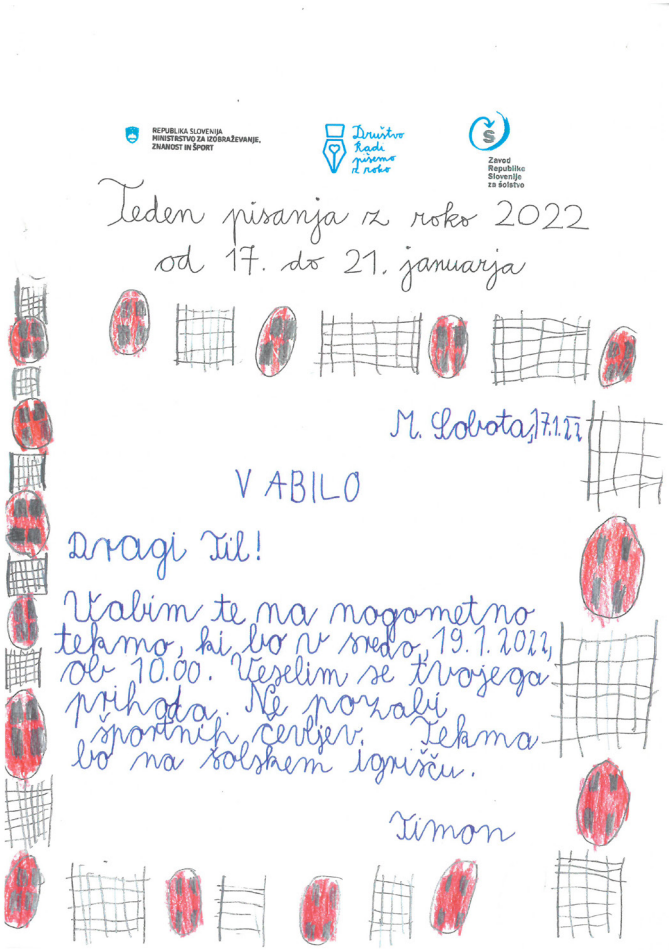
M. Sobota, 17.1.22

VABILO

Draga Freja!

Vabim te na moj 9. rojstni dan, ki bo v torek, 1.2.22, ob 13.00 v Tatahovih 29 a. Komaj čakam, da prideš.

Nadja

REPUBLIKA SLOVENIJA
MINISTRSTVO ZA IZOBRAŽEVANJE, ZNANOST IN ŠPORT

Društvo Radi pišemo iz roke

Zavod Republike Slovenije za šolstvo

Teden pisanja iz roke 2022
od 17. do 21. januarja

M. Sobota, 17.1.22

VABILO

Dragi Til!

Vabim te na nogometno tekmo, ki bo v sredo, 19.1.2022, ob 10.00. Veselim se tvojega prihoda. Ne pozabi športnih čevljev. Tekma bo na šolskem igrišču.

Timon

REPUBLIKA SLOVENIJA
MINISTRSTVO ZA IZOBRAŽEVANJE, ZNANOST IN ŠPORT

Društvo Radi pišemo iz roke

Zavod Republike Slovenije za šolstvo

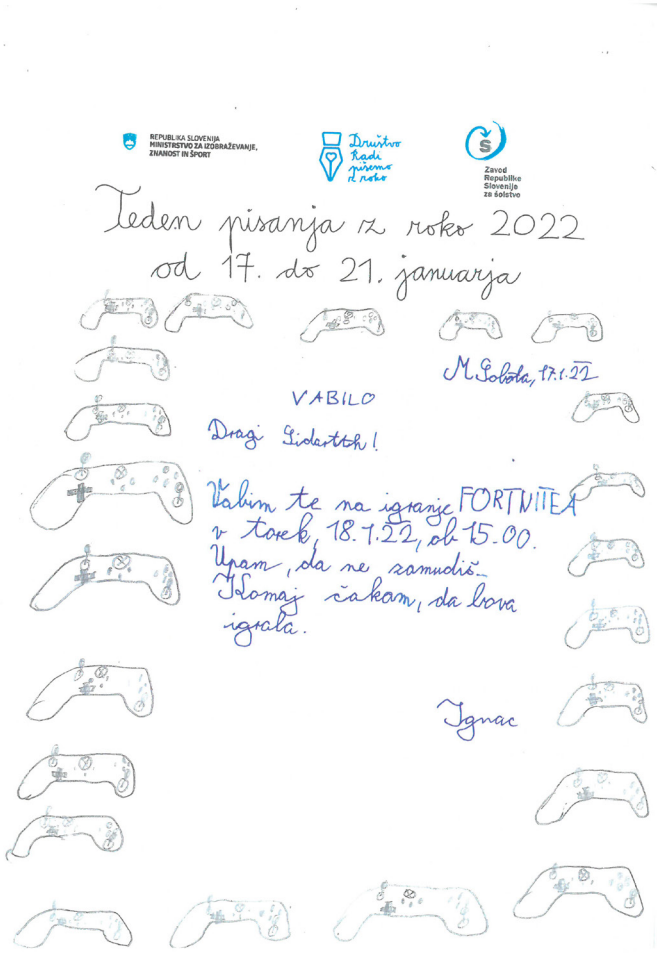
Teden pisanja iz roke 2022
od 17. do 21. januarja

M. Sobota, 17.1.22

Dragi Til!

Vabim te na sladoled v sredo, 19.1.22, ob 17.00, v slaščičarni Pomaranča. Komaj čakam, da prideš.

Aleks

REPUBLIKA SLOVENIJA
MINISTRSTVO ZA IZOBRAŽEVANJE, ZNANOST IN ŠPORT

Društvo Radi pišemo iz roke

Zavod Republike Slovenije za šolstvo

Teden pisanja iz roka 2022
od 17. do 21. januarja

M. Sobota, 17.1.22

VABILO

Draga Lidartch!

Vabim te na igranje FORTNITEA v torek, 18.1.22, ob 15.00. Upam, da ne zamudiš. Slonaj čakam, da bova igrala.

Ignac

REPUBLIKA SLOVENIJA
MINISTRSTVO ZA IZOBRAŽEVANJE, ZNANOST IN ŠPORT

Društvo Radi pišemo iz roke

Zavod Republike Slovenije za šolstvo

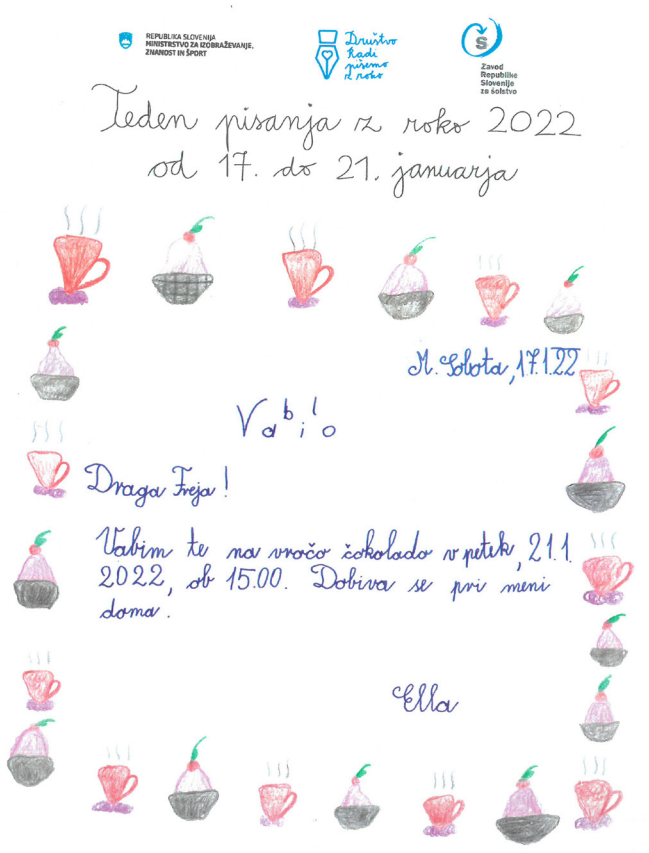
Teden pisanja iz roka 2022
od 17. do 21. januarja

VABILO M. Sobota, 17.1.22

Draga Klara!

Vabim te na sladoled v torek, 18.1.22, ob 12.00 v slaščičarno Pomaranča.

Tija

REPUBLIKA SLOVENIJA
MINISTRSTVO ZA IZOBRAŽEVANJE, ZNANOST IN ŠPORT

Društvo Radi pišemo iz roke

Zavod Republike Slovenije za šolstvo

Teden pisanja iz roka 2022
od 17. do 21. januarja

M. Sobota, 17.1.22

Vabilo

Draga Freja!

Vabim te na vročo čokolado v petek, 21.1. 2022, ob 15.00. Dobiva se pri meni doma.

Ella

REPUBLIKA SLOVENIJA MINISTRSTVO ZA IZOBRAŽEVANJE, ZNANOST IN ŠPORT

Društvo Radi pišemo z roko

Zavod Republike Slovenije za šolstvo

Teden pisanja z roko 2022
od 17. do 21. januarja

M. Sobota, 11.1.22

VABILO

Dragi Til!

Vabim te na pizzo v torek, 20. 1. 2022, ob 16. uri v picerijo Rojal.
Komaj čakam, da pideš.

Tim

REPUBLIKA SLOVENIJA MINISTRSTVO ZA IZOBRAŽEVANJE, ZNANOST IN ŠPORT

Društvo Radi pišemo z roko

Zavod Republike Slovenije za šolstvo

Teden pisanja z roko 2022
od 17. do 21. januarja

M. Sobota, 17.1.22

VABILO

Dragi Bine!

Vabim te na trampolinske vragolije v soboto, 25.1.2022, ob 15.00 v Ulopp parku v Ljubljani. Za prevoz ba poskrbela moja mama. S salo prinesi nogavice za skakonje.

Jakob

REPUBLIKA SLOVENIJA MINISTRSTVO ZA IZOBRAŽEVANJE, ZNANOST IN ŠPORT

Društvo Radi pišemo z roko

Zavod Republike Slovenije za šolstvo

Teden pisanja z roko 2022
od 17. do 21. januarja

M. Sobota, 17.1.22

VABILO

Dragi Jakob!

Vabim te na igro tenisa v četrtek, 13.1.2022, ob 14.30 v Murski Sobota na teniškem igrišču. Prinesi lopar.

Tjaž

REPUBLIKA SLOVENIJA MINISTRSTVO ZA IZOBRAŽEVANJE, ZNANOST IN ŠPORT

Društvo Roki pisemo z roko

Zavod Republike Slovenije za šolstvo

Teden pisanja z roko 2022
od 17. do 21. januarja

M. Sobota 17.1.2022

VABILO

Dragi Jakob!

Vabim te na drsanje v ponedeljek, 24.1.2022, ob 15.45 na drsališču v Murski Soboti. Ne zamujaj!

Bine

REPUBLIKA SLOVENIJA MINISTRSTVO ZA IZOBRAŽEVANJE, ZNANOST IN ŠPORT

Društvo Roki pisemo z roko

Zavod Republike Slovenije za šolstvo

Teden pisanja z roko 2022
od 17. do 21. januarja

M. Sobota 17.1.22

Vabilo

Draga Ella!

Vabim te na drsanje v torek 18.1.2022, ob 15.00 na drsališču M. Sobota. Že komaj čakam.

Freja

REPUBLIKA SLOVENIJA MINISTRSTVO ZA IZOBRAŽEVANJE, ZNANOST IN ŠPORT

Društvo Roki pisemo z roko

Zavod Republike Slovenije za šolstvo

Teden pisanja z roko 2022
od 17. do 21. januarja

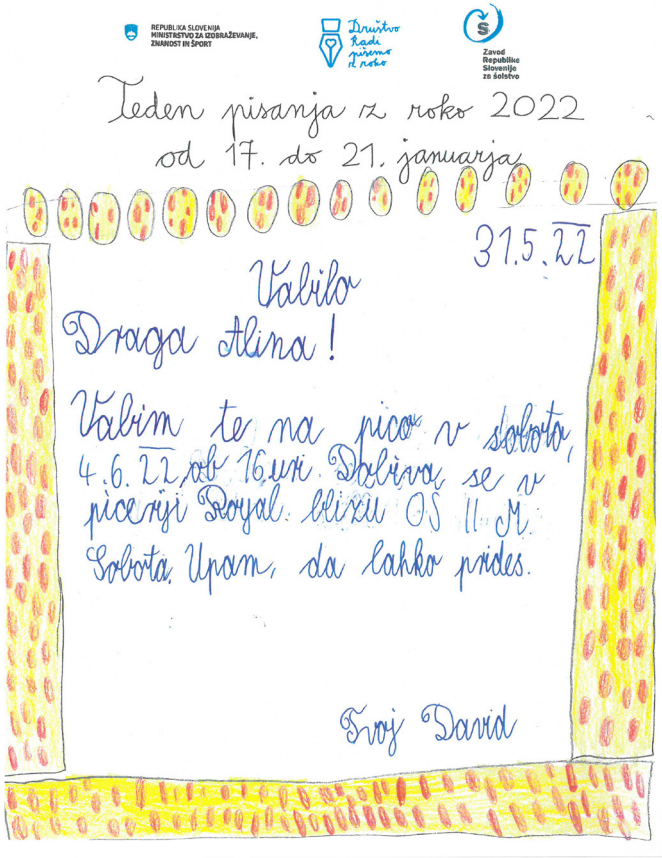
M. Sobota, 17.1.22

VABILO

Draga Lučka!

Vabim te na torto, v soboto, 29.1.22, ob 12.00. Dobiva se pred slaščičarno Metropol. Komaj čakam, da te spet vidim

Tvoja prijateljica
Sara

REPUBLIKA SLOVENIJA
MINISTRSTVO ZA IZOBRAŽEVANJE, ZNANOST IN ŠPORT

Društvo Roki pisma z roko

Zavod Republike Slovenije za šolstvo

Teden pisanja z roko 2022
od 17. do 21. januarja

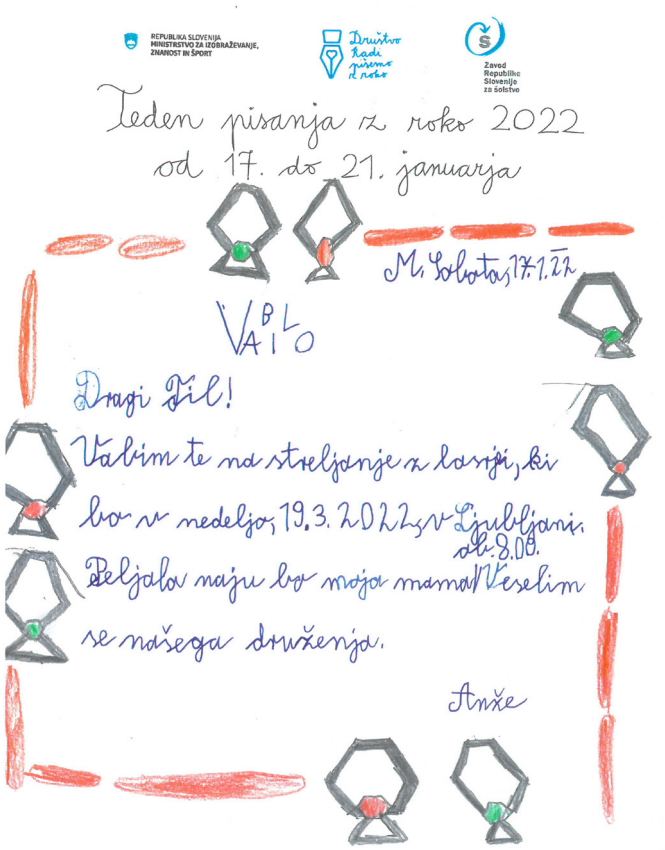
31.5.22

Vabilo

Draga Alina!

Vabim te na pico v soboto, 4.6.22 ob 16.uri. Dobiva se v piceriji Royal. blizu OŠ II. M. Sobota. Upam, da lahko prides.

Tvoj David

REPUBLIKA SLOVENIJA
MINISTRSTVO ZA IZOBRAŽEVANJE, ZNANOST IN ŠPORT

Društvo Roki pisma z roko

Zavod Republike Slovenije za šolstvo

Teden pisanja z roko 2022
od 17. do 21. januarja

M. Sobota, 17.1.22

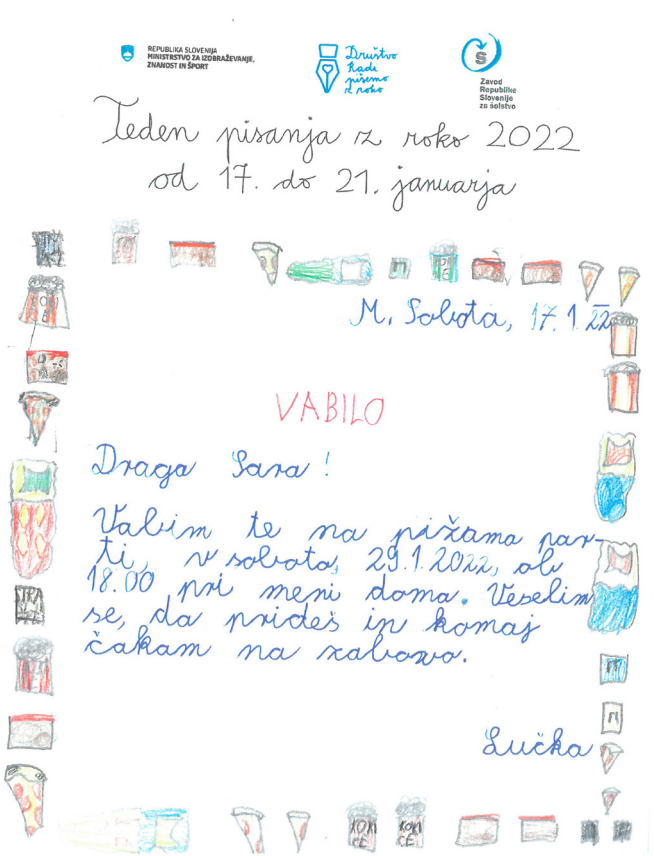
VABILO

Dragi Žil!

Vabim te na streljanje z lokji, ki bo v nedeljo, 19.3.2022 v Ljubljani ob 8.00.

Željala naju bo moja mama. Veselim se našega druženja.

Anže

REPUBLIKA SLOVENIJA
MINISTRSTVO ZA IZOBRAŽEVANJE, ZNANOST IN ŠPORT

Društvo Roki pisma z roko

Zavod Republike Slovenije za šolstvo

Teden pisanja z roko 2022
od 17. do 21. januarja

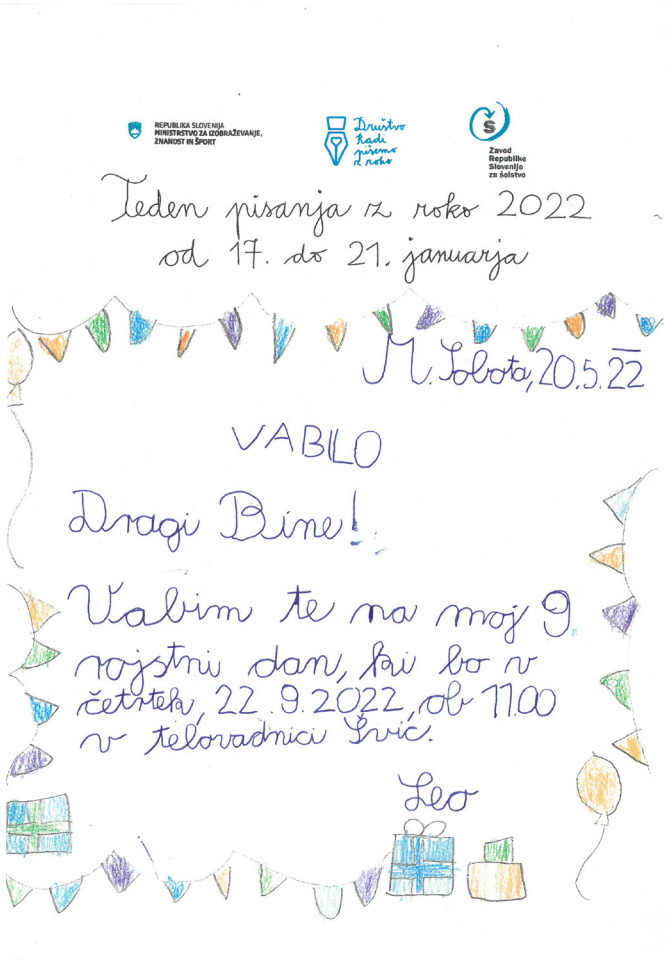
M. Sobota, 17. 1. 22

VABILO

Draga Sara!

Vabim te na pižama party, v sobota, 29.1.2022, ob 18.00 pri meni doma. Veselim se, da prideš in komaj čakam na zabavo.

Lučka

REPUBLIKA SLOVENIJA
MINISTRSTVO ZA IZOBRAŽEVANJE, ZNANOST IN ŠPORT

Društvo Radi pišemo z roko

Zavod Republike Slovenije za šolstvo

Teden pisanja z roko 2022
od 17. do 21. januarja

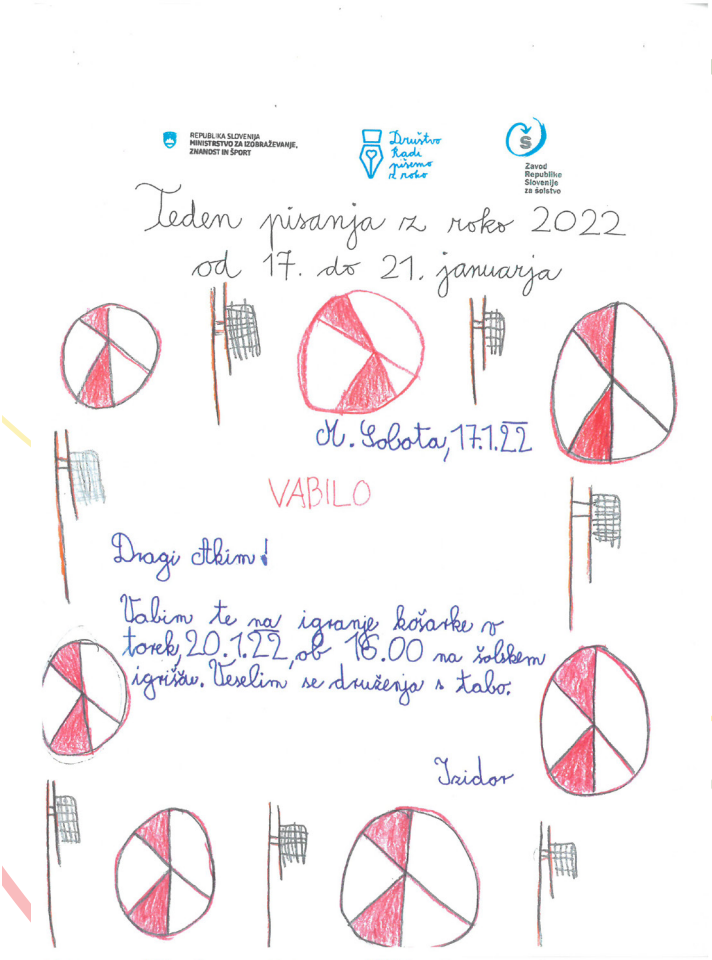
M. Sobota, 20.5.22

VABILO

Dragi Bine!

Vabim te na moj 9. rojstni dan, ki bo v četrtek, 22. 9. 2022, ob 11.00 v telovadnici Svić.

Leo

REPUBLIKA SLOVENIJA
MINISTRSTVO ZA IZOBRAŽEVANJE, ZNANOST IN ŠPORT

Društvo Radi pišemo z roko

Zavod Republike Slovenije za šolstvo

Teden pisanja z roko 2022
od 17. do 21. januarja

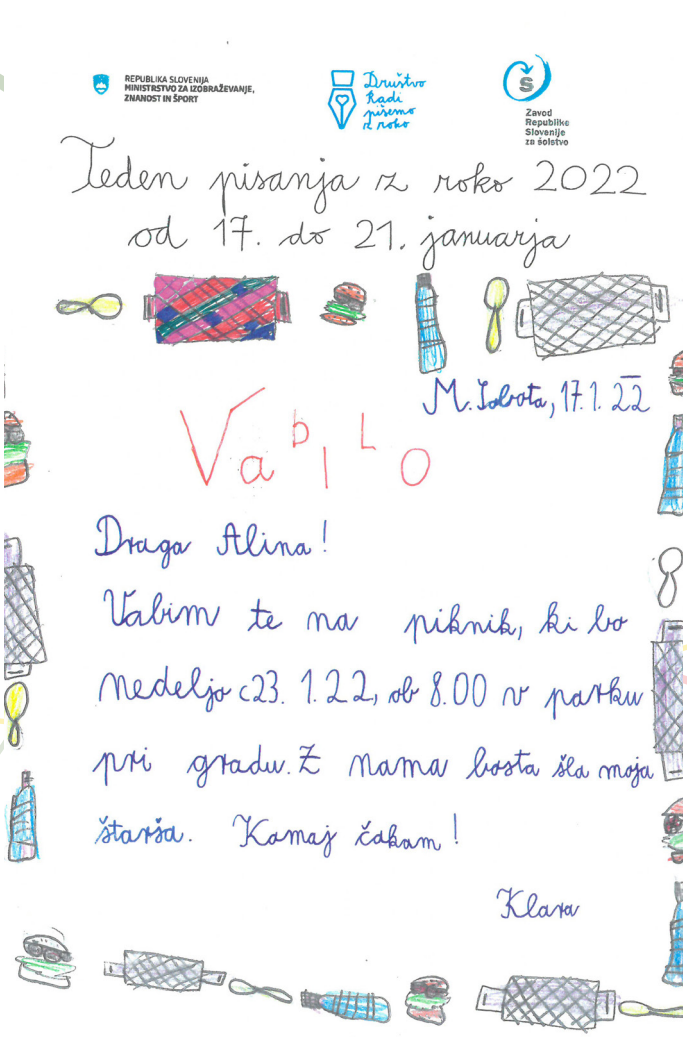
M. Sobota, 17.1.22

VABILO

Dragi Atkim!

Vabim te na igranje košarke v torek, 20.1.22, ob 15.00 na šolskem igrišču. Veselim se druženja s tabo.

Izidor

REPUBLIKA SLOVENIJA
MINISTRSTVO ZA IZOBRAŽEVANJE, ZNANOST IN ŠPORT

Društvo Radi pišemo z roko

Zavod Republike Slovenije za šolstvo

Teden pisanja z roko 2022
od 17. do 21. januarja

M. Sobota, 17.1.22

VABILO

Draga Alina!

Vabim te na piknik, ki bo nedeljo c23. 1.22, ob 8.00 v parku pri gradu. Z mama bosta šla moja starša. Komaj čakam!

Klara

KAKO BI RAZVESELIL PRIJATELJA?

»Sreča je šop majhnih srečic
za vse, ki jih znajo ubrati ...«
(Bina Štampe Žmavc, Sreča)

Imam pet dobrih prijateljic. Razveselila bi jih tako, da bi jih peljala v kino. Ogledale bi si film, ki bi si ga same izbrale. Po kinu bi si še kupile bonbone in se posladkale. Ta večer bi tudi pri meni prespale.

Ana Luša Vukan, 3. c

Mojemu prijatelju je ime Jan. Je tudi moj sosed. Kadar je lepo vreme, sva rada na trampolinu, kadar pa dežuje, se igrava s kockami. Včasih greva skupaj na morje. Najbolj bi ga razveselil, če bi ga povabil na ogled rib v akvarij, ki je v Piranu.

Lovro Baranašič, 3. c

Jaz imam več prijateljev, a najboljši prijatelj je Rok. Vesela sva, ko pride k meni in skupaj igrava nogomet. Pogosto tudi igrava košarko in tekmujeva, kateri da več košev.

Mai Grkinič, 3. c

Moja prijateljica je Rebeka in živi na Hrvaškem. Zelo bi jo razveselil, če bi jo povabil k sebi domov. Doma bi ji pokazal muce in druge zanimive stvari. S kolesom bi se odpeljala k reki Muri in si ogledala kroški brod.

Rok Joško Serec, 3.c

Prijatelja bi razveselil tako, da bi mu kupil krapa, večkrat bi ga povabil k sebi, da bi se skupaj igrala. Tudi jaz bi šel k njemu, mu prinesel bonbončke in druge sladkarije. Povabil bi ga še na ribolov in če bi ujel veliko ribo, bi mu čestital. Po šoli bi ga povabil na vročo čokolado in krof.

Žiga Bencak, 3. c

Prijatelja bi najprej povabil na ribičijo, nato pa še k sebi na palačinke. Skupaj bi se igrala z lego kockami in sestavila velik, zanimiv grad. Vesel sem, da živi blizu mene in se lahko igrava skoraj vsak dan.

Luka Sedonja Ploj, 3. c

Svojega prijatelja bi peljal na tekmo, kjer bi igrali Olimpija in Mura. Potem bi šla v Woop in domov grede bi se ustavila še na sladoledu. Nazadnje bi ga povabil, da pri meni prespi.

Nejc Lončar, 3. c

Jaz imam prijateljico, ki ima rada kužke, zato bom šla z njo, ko si ga bo kupila. Tudi jaz imam kužka in skupaj ju bova peljali na sprehod. Enkrat pa bova šli v Woop, ker prijateljica tam še ni bila.

Mina Mataj, 3. c

Svojo prijateljico bi najbolj razveselila, če bi skupaj šli v Sikaluzoo in si tam ogledali živali. Potem pa bi si v kinu pogledali še kakšen film. Pri meni doma pa bi se kopali v bazenu.

Alina Berden, 3. c

Jaz bi svoje štiri prijatelje razveselil tako, da bi jih povabil v Woop, na hamburger in pijačo. Skupaj bi šli v živalski vrt in na bazen, kjer bi se kopali cel dan.

Rok Šeruga, 3. c

Moja prijateljica se rada smeji, kadar pa je žalostna, jo potolažim in nasmejim. Z njo bom šla na izlet v Vulkanijo, ki je na Goričkem, da bo spoznala krtka Olija in kamnine.

Ajda Pertoci, 3. c

Moja najboljšo prijateljico bi rada povabila v lunapark, tam bi ji kupila sladkorno peno in skupaj bi šli na vlakec in vrtiljak.

Tiara Granfol, 3. c

Mojemu prijatelju je ime Lovro. Zelo rad bi ga razveselil s kakšno dogodivščino. S kolesom bi se odpeljala k sošolcu Roku in skupaj bi nadaljevali pot v Mursko Soboto na sladoled. Šli bi tudi v restavracijo z odlično hrano. Na koncu bi se pomerili v ciljanju z barvnimi kroglicami.

Aljoša Sakač, 3. c

ZGODBA O PRIJATELJSTVU

Nik je moj najboljši prijatelj. Skupaj počneva veliko stvari: greva na igrišče, kopališče, sladoled, igrava igrice, kolesariva, pomagava si pri domači nalogi … Oba trenirava pri nogometnem klubu Mura, jaz tri leta, Nik pa že pet let. To je najina zgodba o prijateljstvu.

Adin Alibašić, 4. a

Prijatelji se radi skregajo, a potem se vedno opravičijo. Skupaj se igrajo, delajo norčije, skupaj se učijo in med počitnicami veliko družijo. Kadar spet napoči čas za šolo, se skupaj veselijo, šola jih osrečuje. Zavedajo se, da je vsega hitro konec, a uživajo v času otroštva in prijateljstva.

Lucij Milanković, 4. a

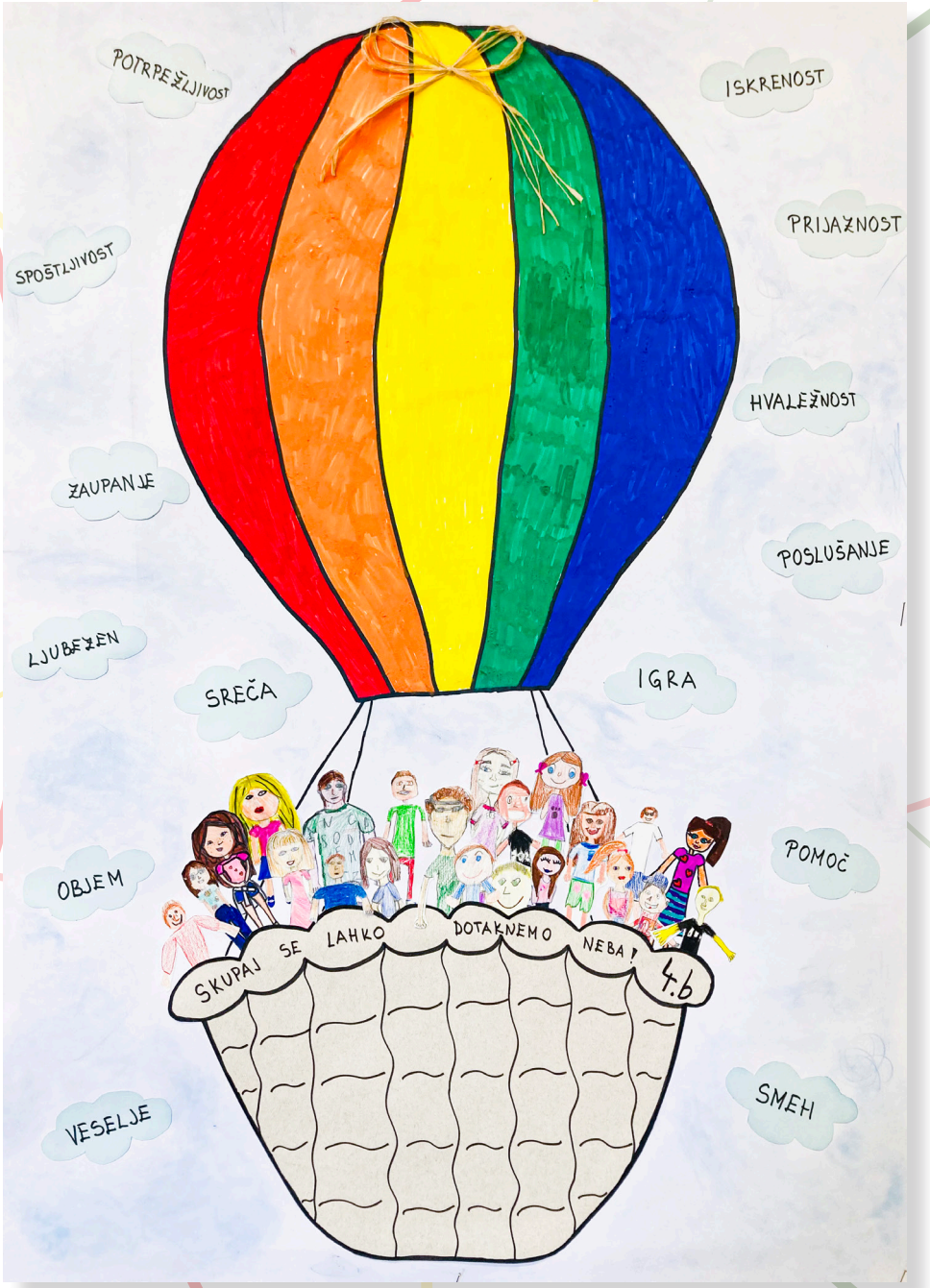
Nekoč so živeli trije prijatelji. Imeli so hišico na drevesu. V njej so imeli veliko stvari, a najbolj posebna stvar je bil star kovček, v katerem so zbirali denar. Ko so napolnili ves kovček, je eden izmed prijateljev rekel, da je denar njegov. Začeli so se prepirati. Odšli so vsak na svojo stran in se dolgo časa niso videli. Čez nekaj časa je en prijatelj rekel:« Zakaj bi se prepirali, če pa smo lahko prijatelji!« Vsi so se strinjali, spet so postali najboljši prijatelji, ki so vsak dan hodili v hišico na drevesu.

Bilal Adjari , 4. a

Najboljše prijateljstvo je tisto, ki sega okoli sveta in se nikoli ne konča.

Najboljši prijatelj je ta, ki te potolažiti zna, kadar slabo oceno dobiš in se potem smeješ.

Neja Čahuk, 4. a

Pravi prijatelji se imajo
Radi in držijo skupaj
Imajo posebno vez in
Jadrajo skupaj med
Avijoni in Oblaki
Ter te nikdar ne zapustijo
Eni in edini so prijatelji, ki imajo
Lepo srce ter
Jahamo z njimi v prihodnost
Skupaj smo močnejši od
Tigra in
Vseh močnih
Ocenjevanj

Učenci 4. b

Sreča opoteča

Sreča! Kaj je sreča?
Sreča je v majhnih stvareh.
Nihče je ne vidi,
gre in pride kadar koli.
Sreča je opoteča in ni boleča.
Sploh ve kdo, kaj je sreča?
Srečo najdeš v glasbi,
ki te nasmeji in razveseli.
Srečo najdeš v naravi,
z živalmi in prijatelji.
Sreča je dober prijatelj,
ki ti vedno stoji ob strani.
Sploh ve kdo, kaj je sreča?
...
Zdaj veš, kaj je sreča.

Aleša Gabor, 4. c

Ali srečo lahko najdemo?
Kakšna je sploh sreča?
Ali ima sreča ušesa?
Ali ima srce, mogoče tudi noge?
Ali srečo lahko najdemo?
Je sreča vse okoli nas?
Ali je mogoče le vesel obraz?
Kaj sploh je sreča?
Je lahko opoteča?
Mogoče se skriva v loncu,
ali pa v srečnem koncu?!

Sreča je vse okoli nas,
a največ jo je takrat,
kadar se imaš lepo in si srečen.

Gal Kardoš, 4. c

Sreča je sprehod v naravi z lepimi živalmi in soncem v očeh.
Sreča je dober prijatelj,
ki sedi v naravi, ob lepi reki Dravi.
Sreča je kdaj pa kdaj tudi žareča, a najbolj svetleča.

Niko Škraban, 4. c

Družina je sreča kakor sonce žareča.
A vi sploh veste, kaj je sreča?
Sreča je lahko veselje in igra s prijatelji.
Sreča je lahko zabavna,
kadar se valjamo v travi
in kadar se z družino imamo radi.

Tian Kardoš, 4. c

Sreča je ljubezen,
ki te vedno razvedri in nasmeji.
Sreča je kakor sonce,
ko ga gledaš z očmi.
Kadar potoček zašumi,
ti srce zažari in kakor sonce zasveti.

Izabela Lukač, 4. c

Sreča je opoteča,
ni boleča, je za vsakogar in vsepovsod.
Sreča ni moteča, je pa skrbeča.
Srečo imamo v srcu, kadar se igramo kakor v vrtcu.

Lan Bunderla, 4. c

Kadar rojstni dan imam,
se počutim kakor sončen dan.
Kadar roža zadiši,
ljubezen zacveti in takrat se mi srce zbudi.
Sreča je rdeč dežnik,
sreča je različnih oblik, vonjav in glasov.
Nikoli je ni preveč za naš svet.

Klara Lovenjak, 4. c

Družina je lepa kot sonce
in vedno najde pot v srečne konce.
Takrat se mi srce omehča,
kakor želja, ki nekaj velja.

Emanuel Emberšič, 4. c

Sreča ni usoda,
a pokaže svojo moč, ko gre skoz noč.
Sreča ni boleča, je del življenja – pride in gre.
Sreča je veselje in družina,
je del življenja.
Sreča je prijatelj,
ki ti pomaga in stoji ob strani.

Sanja Gaber, 4. c

Kdo ve, kje se skriva sreča?
Sem vprašal sonce, oblake in mavrico.
Nihče ne ve, kje se skriva sreča.
Sem vprašal ptičko in je rekla, da je ne najde.
Morda v srcu se veliko sreče najde?
Kadar si žalosten, sreča izgine iz srca v lepe oblake.

Tim Habjanič, 4. c

Sreča

Ko pogledam skozi okno,
nov dan se začne.
Hitim v šolo,
tam srečam prijatelje,
ki me nasmejijo in razvedrijo.
Kadar skupaj se učimo, nov svet raziskujemo in
vsak izmed nas nosi košček prijateljstva.
Prijatelji ti vedno priskočijo na pomoč,
z njim počneš bedarije in traparije.
Prijatelji so tisti, ki te podpirajo, spodbujajo in osrečujejo.
Sreča ni samo dobra hrana, nove igrače in super počitnice.
Sreča je tisti najlepši občutek, ki ga imaš s prijatelji.

Klara Šabjan, 5. a

To je bila res sreča

Med počitnicami sem plezal na drevo, vedno sem prišel do iste višine. Drevo je bilo visoko. Razmišljal sem, kako priti višje, do tiste veje in nato na vrh. Ko sem naslednji dan priplezal enako daleč, je manjkala ena veja. Zbral sem pogum, se odrinil in skočil, prišel sem na tisto vejo in splezal na vrh. Da sem zbral pogum, je bila res sreča.

Bor Cvetko, 5. a

To pa je bil res srečen dan

V petek, med prvomajskimi počitnicami, smo bili v apartmajskem naselju Katoro. Tisti dan smo se peš odpravili v Umag. Bil sem zelo navdušen, ker bom raziskoval mesto Umag. V mestu smo srečali stare in legendarne avte, ki so se vozili tam. Najprej smo si ogledali cerkev sv. Peregrina - mučenika. Po ogledu smo se sprehodili po ozkih ulicah. Bilo je zelo vroče, zato sva z bratom dobilo kepico sladoleda. Vrnil smo se nazaj v apartma in se odpravili do bazena. Kopala sva se samo midva z očetom, saj je bila mami in bratu voda premrzla. Zvečer sem malo bral in se kartal, nato pa smo se odpravili na okusno večerjo v mesto. Nazaj do apartmaja smo se pripeljali s turističnim vlakcem. Kmalu zatem smo se odpravili spat. To je bil moj najlepši dan med prvomajskimi počitnicami.

Taj Jančič, 5. a

V sredo, med prvomajskimi počitnicami, smo šli z družino v Ljubljano. Med potjo smo se ustavili v Trojanah in pojedli krofe. Bili so zelo dobri. V Ljubljani smo popili kavo in srečali Igorja Mikića Mišico iz Exatlona. Zvečer smo šli na košarkarsko tekmo. Igrala sta Cedevita Olimpija in klub iz Turčije. Na žalost so naši izgubili. Kljub vsemu je bil en srečen dan.

Klara Jerič, 5. a

Med prvomajskimi počitnicami smo bili z družino v Črni gori v mestu Budva. V četrtek smo se odpravili na hotelsko kopališče, ki je bilo v petnajstem nadstropju našega hotela. S sabo smo vzeli brisače in prigrizke, vendar smo na kopališču dobili vse to, saj smo bili njihovi gostje. Voda je bila hladna, imela je le 20 stopinj. Bil je le en bazen, ampak je bilo lepo in prijetno, zato smo ostali kar dolgo časa. Bil je res zanimiv dan in upam, da bo še več takih.

Maja Jančar, 5. a

št. 68
2021/2022

Sreča

Sreča je več kot nesreča,
če se zgodi, se ti nikamor ne mudi,
če se ne zgodi, se ne razjezi.
Pojdi odločno naprej in reci: «Juhej!«
Včasih res nismo srečni,
ampak zato ne smemo biti tečni.
Pridejo dnevi, ki so mračni in
in tudi večkrat drugačni.
Če imaš kdaj nesrečo,
obrni se na srečo.

Špela Kantar, 5. a

Sreča je takrat, kadar se počutim srečno,
čutim prijetno toplino
in se imam fino.
Sreča je nekaj, kar te veseli, ne jezi.
Jaz sem srečna takrat, kadar me nekdo
pohvali ali pozdravi.
Sreča je lep občutek, ki se ga veselimo,
in kadar se zgodi,
srečni smo vsi.

Ajda Maučec, 5. a

Sreča je tam,
kjer nikoli nisi sam.
kjer med šumenjem trave,
najdeš cvetlične vonjave,
kjer slišiš pesem ptičkov
in glasno dirigiranje čričkov.
Sreča je tam,
kjer nikoli nisi sam,
kjer sonce pogleda v morje,
in ribič razpleta mreže svoje,
kjer luna pozdravlja te na vso moč
in jaz ti želim lahko noč.
Sreča je tam,
kjer nikoli nisi sam,
kjer najdeš vse svoje zbrane
in kjer ni nobene bele vrane,
kjer vidiš iskre v očeh,
ki ti na obraz rišejo nasmeh.

Zala Jandl, 5. a

Lilit Mihoković, 5. b

SREČA BREZ KONCA

Danes je nov dan, ki je nasmejan.
Imam srečo v očeh in na ustih nasmeh.
Na vseh obrazih vidim veselje in mislim,
da so se jim uresničile vse želje.
Srečni smo s prijatelji, drugega ne potrebujemo.
Vidijo se žarki sonca in to je sreča brez konca.

Zala Kustec, Minna Gibičar Marič, 5. b

št. 68
2021/2022

Uganka

Enkrat je tu, drugič spet tam,
včasih nam pomaga,
včasih pa samo pride mimo in
odide, kot da se nič ne dogaja.
Vedno je vesela, nadvse razigrana,
prinaša radost in veselje.
To je sreča!

Neva Mihoković, 5. b

Vedno vesel
Enakovreden
Srečen
Ekstremno prijazen
Lačen, vesel hrane
Jeza nikoli ne reši težav
Energičen, poln energije

Sreče ne najdeš na drevesu, najdeš jo pri prijateljih.
Brez lepih stvari ni sreče v očeh.
Vsi smo lahko srečni!

Julija Ravnič, 5. b

Sreča je doma tam pod streho, ki jo imaš. Sreča je v šoli, tam so lepe stvari in prijatelji, s katerimi se igraš. Sreča pride spet domov, tam te čaka topel obrok. Srečo imaš, če vse to imaš.

Samuel Kuhar, 5. b

Sanje

Angela si je že od nekdaj želela, da bi imela psa. Večkrat si je predstavljala, kako se skupaj igrata. Nekega dne je sanjala, da je bila v čudnem mestu. Po šoli je kot vedno šla na sladoled. A tokrat je bilo nekaj drugače. Kljub čudnim ljudem, ki jih je srečavala, je bilo lepo. Sprehajala je svojega psa Jurija. Še nikoli ni bila tako srečna. Ko se je naslednje jutro zbudila, je bil ob njej res njen pes Jurij. Sanje so se ji uresničile. Bila je srečna in to ji je odsevalo v očeh.

Julija Ravnič, 5. b

Sonce v očeh, sreča in prijateljstvo

Sonce sije v očeh,
sreča žari v srcih.
Ko prijatelja imaš,
se ti sreča kar nariše na obraz.
Skačemo mi,
sonce žari,
žarki v naših očeh.
Tri prijateljice –
srečne smo me.

Pia Vučković, Tija Lovenjak, Lana Koren, 5. c

Svet

Svet je poln krajev, mest in vasi,
ki jih krasijo same lepe reči,
zato hitro škatlico odpri in spoznaj vse te lepe stvari.
Svet je iz škatlice vzet,
je poln presenečenj,
zato se zapelji po poti,
ki te vodi novim uspehom naproti.
Svet je kot škatlica, polna stvari,
zato ga razišči, še koga obišči.
Veseli se novih stvari,
saj življenje ni tako dolgo,
kot se nam zdi.

Saša Ivanič Zrim, 6. a

Voščilo

Naša voščila so prišla iz srca,
ljubezni so polna
in lepih želja.
Želimo vam vsem le smeh in veselje,
naj vsaka vas cesta do cilja pripelje.
Želimo vam še sreče na poti,
naj zmeraj vam pride prijatelj naproti.

Brina Vidonja, 6. a

Božična pesem

Prišel je dan,
ko napočil je božični čas.
Vsi se veselimo, z jelenčki se smejimo.
Zvezde na nebu svetijo se,
božično darilo pod jelko pa čaka na vse.
Božični čas čaka na nas,
vsakemu izmed nas se bo želja izpolnila.

Arja Lukač, 6. a

Lov na znanje

Mali smo še mi junaki,
vsi še hodimo v svet,
gledamo vse,
kar na trati leze, trudi se vzletet.
Si nabiramo izkušnje,
v knjigah, šoli, kjer se da.
Počasi polnimo vse mošnje z besedami tega sveta.
Bonjur, haloha, halo, hi,
saj znamo,
ne spuščamo se dol, nazaj,
ker znanje zdaj imamo.

Lana Bedernjak, 6. a

Kruh, kruh

Spekla sem kruh,
bil je velik kakor trebuh,
pojedel ga je očka,
na koncu je bil velik kot lučka.

Postal je velik lenuh,
ki je legel pod lapuh,
lapuh se je zaprl,
očka pa ušel.

Kam pa je očka šel?
To pa se ne ve!
Moramo ga najti!
Tukaj je,
kruh jé.

Maddy Gibčar Marič, 6. b

Moj čudežen predmet

Moj čudežen predmet je bil korenček, s katerim sem lahko priklicala živali, tudi bolne, ki sem jim pomagala s svojimi super močmi. Delovati je začel, ko sem bila majhna punčka, stara komaj dve leti. Dobila

sem ga za svoj rojstni dan. Deloval je tako, da sem morala izreči besede korenček, korenček privabi živali.

Maddy Gibčar Marič, 6. b

Moj čudežen predmet so nevidna očala, ki jih ne moreš videti ali prijeti. Vedno bi jih nosil in tako imel svojo super moč. Vse, kar vidim, lahko spremenim in se teleportiram, kamor koli si želim. Kadar bi gledal nogometno tekmo, bi se lahko teleportiral kar tja in se naučil nekaj trikov. Očala imajo super moč, da lahko naredim, karkoli si zaželim.

Etian Kuzma, 6. b

Kot čudežen predmet bi si želela časovni stroj, ki bi mi omogočil prehajanje med preteklostjo in prihodnostjo. Tako bi vedela vse, kar se dogaja v prihodnosti, in to bi lahko uporabila v preteklosti. Če bi videla, da se komu godijo krivice, bi se lahko vrnila v preteklost in to popravila, če bi potrebovala denar, bi videla, katere številke so prave na Lotu in zadela glavni dobitek. Takšen časovni stroj bi mi olajšal življenje, vendar bi morala biti zelo pazljiva, da ne bi komu naredila krivice.

Saša Bobovec, 6. b

Moj čudežen predmet bi bil tiskalni stroj. Ta tiskalni stroj bi tiskal tisto, kar bi si zaželela: 3D pobarvanke, stolpe, tudi ocenjevanja. K temu stroju bi bil priložen prstan. S klikom nanj, bi se mi odprl portal, lepe modre barve. Popeljal bi me v deželo, kjer bi morala premagati zmaja. Tam bi dobila ključe in navodila. Navodila bi mi pričarala obleko ter ogrinjalo, ki bi me naredilo nevidno. Tako bi lahko pomagala dobrim ljudem in premagala zlobne.

Zarja Pertoci, 6. b

Prava pesem

Poezija je bedarija,
cel dan se mučim pesem napisat,
še vedno bi jo bilo lažje narisat,
v njej vedno mora biti rima,
ki kima.
Te pesmi ne morem najti,
nato pa utrne se mi ideja
in glej,
prava pesem se pojavi.

Etian Kuzma, 6. b

Pesem je kot ljubezen,
prva ljubezen je kot prva pesem.
Pesnik pesmi piše,
da drugim na obraz nasmeh nariše.
V šolo je hoditi bedno,
a jo moramo obiskovati redno,
tja hodimo, da se nekaj naučimo,
večkrat pa med poukom v sanjah lebdimo.
Najlepše pa je v šoli takrat,
kadar v družbi prijateljic si vsak dan.

Elina Gerič Šarkezi, 6. b

Mislil sem, da je poezija ena navadna bedarija,
dokler nisem izvedel,
da je rima pravzaprav zelo prima.
Zdaj, ko to vem,
pa upati smem,
da enkrat bom pisal pesem zares.

Aljoša Vajndorfer, 6. b

Pesem je težko napisati,
a z malo truda se da snovati.
Kitice, verze težko je kovati,
a skupaj pravi smo junaki.
Ne morem se zbrati,
ne znam pesmi napisati,
skoraj sem že obupal,
a nisem se vdal,

na koncu pesem napisal sem sam.

Samo Černela, 6. b

Pesnikova bolezen

Pesnik piše pesem,
ko obišče ga bolezen.
Brž po zdravilo odhiti,
ampak bolezen vztraja kar tri dni.
Pesnik se pisanja pesmi loti,
ampak ga bolezen še vedno moti.
Ko se loti pisanja, se ne spomni rim,
pa tu je še grozna pisava.
Pesnik vztraja, piše in piše
in se na koncu podpiše.
Bolezen pa tiho je odšla,
saj jo je pesem premagala.

Sumeja Ajdari, 6. b

Potep

Danes šla sem na potep
in ujela vesel smeh.
Smeh je bil ves igriv
in na koncu nalezljiv.
Smejali smo se čisto vsi,
teta, jaz in mali psi.
Teta se je skrila
in pse napodila.
Ko so psi zbežali,
sva jih našli pri mami.
Mama ni bila vesela,
zato naju je oštela.
Ker se nisva dali,
sva v smehu zbežali.

Saša Bobovec, 6. b

Rima prikima

Naš sine je siten kot muha,
če mu babica štruklje ne skuha.
Ko štruklje poje,
tuli kot volk
in se v sobo zapre.

Pa mu očka reče,
da je priden kot mravlja,
a mamica pravi,
da je prava umetnost,
če sobo pospravi.

Anej Štertak, 6. b

Za hribom zelenim je trava ozelenela,
Le zakaj?
Saj res, mesec je maj.

Na jablani cvetoči
drobna ptička je zapela in
prva ljubezen je tiho vzplamtela.

Na zeleni travi,
za hribom zelenim,
sta sedela in si veselo pesem pela.

Gašper Pleteršnik, 6. b

Naš planet

Zemlja je beseda, ki jo vsak pozna.
Zemlja je planet, na katerem se da živet.
Zemlja so oceani in celine
in Zemlja je voda iz globine.

Voda so oceani, reke in potoki,
za nas pa je vir življenja in zelenja.
Čista voda je pravica, ki mnogim je odvzeta,
voda predstavlja večino našega planeta.

Zemlja je naš planet,
ki ji iskreno voščimo še na mnogo let.

Jasmina Maitz, 6. b

Pesem se rima na resen

Vedno sem mislil,
da je poezija bedarija.
A ko sem začel pisati pesmi,
sem ugotovil,
da moramo biti bolj resni.
Bolj sem pisal pesem,
bolj sem bil srečen.
Če hočem res dobro napisati,

moram resen ostati.
Na koncu je le nastala pesem prava.

Jan Lenarčič, 6. b

Pesmi

Pesmi se same gradijo,
same budijo,
same živijo.
Pa vendar se pesem ne izvaja sama,
rabi nekoga,
malo pameti in časa.
Pa vendar se pesem ne zgodi v trenutku,
nastaja podnevi, ponoči, teden dni,
ko je pesnik zadovoljen,
pa jo prepevamo vsi.

Rok Temlin, 6. b

BLEŠČEČ KAMEN

Nastajalo je lepo jutro. Že navsezgodaj vstanem in se grem peljat s kolesom. Začele so se počitnice. En teden imamo prosto, zato se odpravim do prijatelja, s katerim sva zmenjena za kolesarjenje. Ko se peljem po ulici, v grmovju pred prijateljevo hišo zagledam bleščeč kamen. V tistem trenutku stopi iz hiše tudi prijatelj. Tudi njemu bleščeč kamen ni znan. Torej, kaj storiva? Seveda ga poskusiva vzeti iz grmovja. Toda v trenutku, ko se ga dotakneva – BUM …

Znajdeva se sredi ulice. Ampak to ni ulica, kjer živiva. Znajdeva se sredi ulice, ki izgleda čisto drugače. Hiše so velike in imajo verande kot v ameriških filmih. Začuda sta se skupaj z nama »teleportirali« tudi najini BMX kolesi. Vstaneva in se razgledava. Zdi se, kot bi bila v devetdesetih – stil oblačenja, avtomobili … « Ah, pa saj to je nemogoče,« si misliva. Sčasoma dojameva, da je vendarle res. Da bi se prepričala, stopiva v trafiko po časopis. Takoj ko povprašava po časopisu, izveva, da nisva več v Sloveniji, ampak sva pristala v Ameriki. Ni naju preveč skrbelo, saj so nama devetdeseta leta bila zelo všeč, angleško pa sva tudi znala govoriti. Poiskala sva si hotel, kjer bova prespala. Nastal pa je še en problem. Imela sva samo oblačila, ki sva jih imela oblečena. Nisva vedela, kako dolgo bova ostala, zato sva šla po nova oblačila. Nikjer v trgovini ni bilo enakih oblačil kot v letu 2022. Imeli so široke kavbojke in pisane jopice. Tako sva zdaj postala prava človeka iz devetdesetih. Ko sva šla v park, sva opazila lepoto netehnološkega časa. Ljudje so se pogovarjali in družili, niso strmeli v zaslone. To je lepota tistega časa. Če si želel kaj izvedeti, si moral iti ven in imeti stik z ljudmi, se pogovarjati. Ljudje so se rolali, rolkali, vozili s kolesi. To je bila zlata doba teh športov in zlata doba družabnosti. Jaz pa sem mislil, da je zlata doba družabnosti danes, ko imamo vsa ta družabna omrežja, ampak pravi čar druženja in povezanosti je, ko si z nekom v živo, ne preko naprav.

Večerilo se je in postala sva lačna. Na srečo sva imela nekaj žepnine, zato sva se odpravila v restavracijo. Restavracije so bile res lepe in drugačne od današnjih. Prav takšne kot v starih ameriških filmih – saj res, še vedno sva bila v Ameriki.

Po večerji sva se odpeljala v hotel. Na poti, skoraj že pri hotelu, zagledava enak, mogoče celo isti kamen, kot sva ga našla pred prijateljevo hišo. Takoj sva se ustavila. Vzela sva ga iz grmovja, saj sva mislila, da naju mogoče prestavi nazaj v leto 2022. V trenutku, ko se ga dotakneva – BUM …

Nisva pristala doma. Zdaj nama je že znan postopek. Razgledala sva se in ugotovila, da sva se pojavila pred srednjeveškim gradom. Od zunaj sva lahko slišala glasno kričanje in jezne ter borbene vzklike. Stražarji so naju spustili noter in ugotovila sva, od kod vsi ti zvoki. Na grajskem dvorišču, tik za obzidjem, se je odvijal viteški turnir. Vitezi so se spopadali s konji. Bilo je že skoraj malo strašno. Glasna množica je navijala, okoli bojišča pa so se dogajale

manj nevarne stvari. Prodajali so meso, sir in ostalo hrano, ljudje so se zabavali. Torej spoznala sva, da se ljudje že od nekdaj zabavajo in da je to pomemben del družbenega razvoja. Ljudje se morajo družiti, saj je tako ustvarjen že človeški DNK.

Čez nekaj časa in po nekaj vrčih grozdnega soka sva se odločila, da greva v mesto raziskat tudi nižji sloj prebivalstva. Sledil je spust, saj je bil grad iz strateških razlogov postavljen na vrhu zelo strmega hriba.

Ob prihodu v mesto ugotoviva, da stvari niso tako rožnate. Ljudje so svoje odplake metali kar na ulice, zaradi česar so bile pogoste bolezni. Dogajali so se tudi spopadi med različnimi verstvi, spopadi med različnimi družbenimi sloji in spopadi zaradi različnih stvari. Ljudje so morali trdo delati, da so preživeli in si zagotovili kruh. Naslednji dan, ko sva prispela v mesto, sva ugotovila, da se je nekaj spremenilo, saj se nihče več ne spopada in nihče ne nosi orožja. Postavljenih je bilo veliko stojnic in mesto je bilo bolj polno ljudi kakor prejšnji dan. Iz zgodovine sva se spomnila, da so v srednjem veku imeli tržne dneve, ko je moral veljati tržni mir in nihče ni smel nositi orožja, zato sva sklepala, da je prav danes tržni dan. Bila sva vesela, saj sva vedela, da sva zdaj vsaj malo varnejša. Šla sva od stojnice do stojnice in kupila nekaj stvari. Jaz sem si kupil klobuk, prijatelj si je pa kupil viteške rokavice.

Tako sva spoznala, da stvari niso vedno takšne, kot izgledajo, in da so ljudje morali narediti marsikaj težkega, da so preživeli. Tudi danes je tako.

Med sprehodom do krčme sva v grmovju zagledala, ne boste verjeli, bleščeč kamen. Seveda sva bila zdaj že malo skeptična glede njegovega dotikanja, ampak drugače ne bi mogla priti domov. V trenutku, ko sva ga prijela – BUM … Pristala sva pred prijateljevo hišo, s kolesi in telefonoma, ki sva ju imela v žepu. Takoj sem se odločil, da bom o tem napisal spis.

Tako sva prišla nazaj v leto 2022. Ta izkušnja naju je naučila, da moramo ceniti ljudi, da se moramo veliko družiti, se gibati in imeti socialen stik, saj nikoli ne vemo, kdaj se bomo morali ali bomo primorani se temu odreči. Naučila sva se tudi, da moramo vedno ceniti vsako delo in vse, kar imamo, saj morajo nekateri trdo delati za udobje drugih. Skozi potovanje v preteklost pa sem ugotovil tudi, da je najbolj umazana roka od dela še vedno najbolj pošten in trdo prigaran kruh.

P.S.: Bleščeč kamen mi bo vedno ostal v spominu.

Lukas Gumilar, 7. a

KAKO BODO LJUDJE ŽIVELI LETA 2222?

Zaprem oči in si predstavljam svet čez dobrih 100 let. Leto 2222 se odvija pred mojimi očmi, njegova slika pa prikazuje precej drugačno življenje. V današnjem času učenci in dijaki hodimo v šolo s težko torbo. V torbi so knjige, peresnica, zvezki in ostalo potrebno gradivo. V prihodnosti pa bodo šolarji v šolo prinašali samo prenosne računalnike ali tablice. Tisti, ki pa si tablic in računalnikov ne bodo mogli kupiti, si bodo le-te sposodili v šoli. Podobno, kot je bilo v času karantene, bo delo takrat potekalo v šoli. Učenci bodo naloge oddajali učiteljem v spletne učilnice, oni pa jim bodo popravljene poslali nazaj. Učenci snovi ne bodo prepisovali s table ali pisali po nareku, ampak bo učiteljeva naloga, da bo napisal besedilo in ga učencem naložil v spletno učilnico. Preko kanala YouTube bodo učenci poslušali razlago učitel-

jev. Tudi težkih in obsežnih ocenjevanj ne bo več. Kontrolno nalogo bodo pisali na računalnik in jo učiteljem oddali v spletno učilnico. Pri matematiki jih bo učitelj naučil pravilnega računanja s kalkulatorjem, katerega bodo imeli v prihodnje vsi s sabo. Tujih jezikov se ne bodo več učili, saj bo po vsem svetu prevladal enoten jezik – vsi bomo govorili enako. Učbeniki, knjige in ostala gradiva bodo dosegljivi samo na spletu, v posebnem programu. Učenci bodo na šoli dobili kode za vstop, program pa si bodo naložili na svoje računalnike. Delo z računalniki bo potekalo veliko hitreje in enostavneje, šolsko leto bo precej krajše in počitnice daljše. Tudi šolske ure bodo veliko krajše, tako da bo učencem ostalo veliko časa za druženje. Kaj pa se bo dogajalo izven šole? Bolnišnice se danes soočajo s preobremenjenimi delavci in pomanjkanjem kadra, predolgimi čakalnimi vrstami, zahtevnimi operacijami, vedno več je ljudi, ki rabijo zdravstveno pomoč … V letu 2222 bo precej drugače. Po bolnišnicah se bodo sprehajali roboti, ki bodo pomagali ljudem pri negi, odmerjanju zdravil, pri osnovnem zdravniškem pregledu. Čakalne vrste bodo precej krajše, že naslednji dan ali čez dva dni bodo ljudje deležni primerne oskrbe. Gradile se bodo večje bolnišnice, z večjimi in udobnejšimi sobami, ki bodo podobne apartmajem … Sadila se bodo drevesa, na njivah bo rodovitnejša zemlja, vsa hrana bo BIO in EKO, ne bo več bencinskih prevoznih sredstev, vse bo poganjala elektrika. Tudi virusov ne bo več. Če pa se bo kdaj kakšen pojavil, pa bodo okuženega človeka (ali več ljudi) dali v celico in počakali, da virus izgine. Ta celica ne bo podobna zaporu, ampak bo prijazna hiša, kjer bo človek imel dostop do zdravljenja in rehabilitacije. Gradile se bodo samo še lesene hiše. Tudi izbruhi vulkanov se bodo končali. Ne bo pomanjkanja hrane in še manj pitne vode. Ljudje bodo na hrano bolj pazili, ta pa se bo prevažala z velikimi ladjami, ki bodo na elektriko. Naredili bodo vlake, ki lebdijo in ki ne bodo glasni. Največja zanimivost pa bodo leteči avtomobili, ki bodo zahtevali drugačne vozniške izpite in posebne veščine. Na svetu je veliko poklicev. Koliko pa jih bo čez 100 let? Večino poklicev bodo zamenjali roboti, ki bodo opravili več del hkrati. Kaj pa se bo zgodilo z živalmi? Za njih se bodo naredile posebne ovratnice, ki bodo živalsko govorico prevedle v naš jezik. Dostop do veterinarja bo brezplačen. In navsezadnje – končno bo na svetu zavladal mir!

Iza Balaško, 7. b

Ves omotičen se zbudim sredi ceste. Takoj vstanem in se umaknem, da me ne bi zbil avto, ampak ko se razgledam, opazim, da na cesti ni nobenega avtomobila. Takoj pogledam, kje sem. Ugotovim, da tega kraja ne poznam. Iz žepa vzamem telefon, poskusim poklicati nekoga, a telefon ne deluje. Ni signala, ni povezave. Začnem hoditi in se razgledovati. Stavbe so čisto drugačne od teh, ki jih poznam. Tudi ljudje ne hodijo naokrog, ampak letijo na nekakšnih lebdečih deskah. Noben ne uporablja telefona, ampak imajo hologramske ure, iz katerih besede, slike in sporočila kar letijo. Vse se zdi čudno, sodobno. Avtomobili lebdijo po zraku. To pojasni, zakaj so ceste bile prazne. Vsa pokrajina izgleda, kot bi bila iz znanstvenofantastičnega filma. Poskusim nagovoriti moškega, ki se vozi z lebdečo desko. Izkaže se, da mu besedna govorica ni najbolj domača, saj ima težave z izgovorjavo besed. Razumeva se ravno dovolj, da mi pojasni, da ljudje ne govorijo več skoraj nič, ampak za sporazumevanje uporabljajo tablice, ki delujejo s pomočjo senzorjev, ki jih imajo nameščene po telesu. Seveda se mi je, človeku iz leta 2021, vse to zdelo zelo čudno in nisem razumel, kaj se dogaja. Pomislim – mogoče pa sem zašel v prihodnosti. Ne odlašam in se odpravim do prodajalne časopisov, da bi ugotovil, v katerem letu smo. Ustavim se, da bi vprašal nekoga za pot. Gospod na

lebdeči deski mi razloži, da v teh časih nimajo časopisa in da so zadnjega natisnili pred 134 leti. Podatke, novice in sporočila dobijo preko pametnih tablic. Vprašam ga, kje se dobijo te tablice in pošlje me do stavbe, kjer jih izdelujejo. Nisem se še zavedal, kako pomembne so te tablice za prebivalce tega kraja. Bili so odvisni od njih. Ničesar ne bi vedeli brez njih. Ljudje so izgubili očesni stik, ne pogovarjajo se več, vse je zelo pusto. Ko sem dobil tablico, sem pogledal, kako deluje. Takrat sem spoznal, da smo v letu 2222. Med brskanjem sem zasledil, da bi naj obstajal rezervat za »praljudi«, zato sem se odločil, da ga obiščem. To je bila tudi priložnost, da preizkusim, kakšni so lebdeči avtomobili. Ko pridem do taksi postaje, izvem, da te lebdeče avtomobile imenujejo »flytartugas«. Na poti do rezervata ne vidim skoraj nič zelenja. Človeštvo je popolnoma predelalo vso naravo v beton in tehnologijo.

Po približno 5 minutah vožnje prispem na lokacijo rezervata. Tam prvič videvam ljudi, ki dejansko hodijo, normalne stavbe in slišim govorico. Pristopim do nekega možakarja s sivo brado. Vprašam ga, kaj se je zgodilo z ljudmi v času od leta 2021 naprej. Ta mi odgovori: »Ljudje so podlegli tehnologiji. Zaradi nenehne uporabe naprav, multimedije in podobnih stvari, so izgubili razum in lastno mišljenje. Vse, kar izvejo, prihaja iz njihovih naprav. Ne ločijo več med resnico in lažjo, ker povsem zaupajo stvarem, ki jih vidijo in slišijo iz tablic. Vsak se želi počutiti zaželenega in del družbe. Pripadnost čutijo le, kadar se vedejo kot vsi drugi. Ampak bistvo ni v tem, da si kot drugi, ampak da si drugačen, samostojno razmišljaš in presojaš ter se ne bojiš izraziti svojega mnenja. Seveda imamo tudi mi mobilne telefone, računalnike, tablice in podobne stvari. Ampak mi še vemo, kdaj je treba naprave odložiti in se pogovarjati. Ravno zato smo ustanovili rezervat, tukaj se odločamo sami, imamo vodjo, s katerim se posvetujemo in se odločimo za skupno rešitev.« Te besede so mi dale misliti. Ko se vrnem nazaj v leto 2021, moram to povedati ljudem, dokler je še čas. Kar naenkrat me je silovit sunek povlekel vase in pristal sem doma, v Murski Soboti. Stavbe so izgledale kot včasih in ljudje so še vedno hodili peš. Nikoli si ne bi mislil, da bom kdaj tako vesel, da vidim ljudi in slišim njihovo govorico.

Takoj sem stekel domov, prižgal računalnik in začel pisati spis. Te izkušnje ne bom nikoli pozabil in vedno se bom spomnil besed modrega starca iz rezervata. Vedno bom podpiral njegove besede, nikoli se ne bom pustil diskriminirati zaradi lastnega mnenja in odločitev. Nikoli se ne bom dal potegniti v družbo, ki je prenasičena z multimedijo, saj nočem postati robotiziran, kot so ljudje v letu 2222.

Lukas Gumilar, 7. a

Smo v letu 2021 oziroma v letu kaosa in nezaupanja. Ljudje ne zaupajo zdravstvu, vladi, šolstvu, niti sami sebi – in vse to zaradi virusa. Virus je med ljudi zasejal sovraštvo, sosed je sosedu postal tujec in sovražnik. Moja predstava o letu 2222 je precej drugačna. Verjamem, da se bodo stvari spreminjale na bolje, čez dobrih sto let bo zopet življenje postajalo prijazno, drugačno in zanimivo. Leto 2222 bo med ljudi vrnilo zaupanje, prijateljstvo in medsebojno pomoč. Ljudje za spanje ne bodo rabili več 8 ur, saj bodo imeli posebno vrsto sadja, ki jim bo dala moč in energijo, da bodo ostali budni in ustvarjalni. Zdravstvo se bo zelo razvilo, pojavljali se bodo novi virusi in bakterije, ampak bodo obstajala ustrezna zdravila in prijazno zdravljenje. Nastali bodo novi planeti in nove življenjske vrste, ki bodo zelo podobne ljudem,

ampak tretje vrste ali drugače povedano – nespolni. Ta nova življenjska vrsta se bo imenovala somipi. Tehnologija bo zelo napredna, znanstveniki in inženirji bodo izdelali robota s človeškimi možgani, zato bodo roboti imeli čustva, občutili bodo toploto in mraz, spali in sanjali. A robotska vladavina ne bo trajala dolgo, saj bodo prispeli novi vesoljski prijatelji. Ljudje jih bodo hitro vzljubili. Na novi celini, kjer bodo živeli ti vesoljski prijatelji, pa bodo iznašli novo vrsto živali, ki bo mešanica med kengurujem, štorkljo, psom in žirafo. To novo vrsto bodo poimenovali somi. Vrnile so bodo stvari iz preteklosti – magija, vile, volkodlaki, morske deklice in vsa ostala paranormalna bitja … Ljudje bodo potrebovali kar nekaj časa, da se bodo navadili novih ljudi in novih živalskih vrst. Kmalu pa bodo postali prijatelji in živeli v sožitju. Dan, ko se bodo nadnaravna bitja vrnila, bo postal nov svetovni praznik vsega nadnaravnega in dan, ko bodo somipiji rešili človeštvo pred vladavino robotov, bo postal praznik vesoljcev, vseh vesoljskih vrst in vesolja. Vsi vesoljci, nadnaravna bitja, živali in človeštvo bodo skupaj praznovali božič in novo leto. Leto 2223 – prihajamo.

Staša Müller 7. b

Piše se leto 2222, počasi se odpravljam iz službe in to iz visoko tehnično razvitega podjetja, ki se ukvarja s proizvodnjo najnovejših čipov za večjo koncentracijo in zbranost pri delu. Tokrat se odločim, da bom po dolgem času uporabil za pot domov svoje noge in šel peš, namesto leteče krogle HIPI, ki te z neverjetno hitrostjo odpelje na željen kraj. Usedeš se vanjo, pritisneš vijolično tipko in poveš, kam želiš. Na poti domov si ogledujem, kako se vse hitro spreminja, vsepovsod so nameščeni velikanski zasloni, ki kar naprej nekaj reklamirajo. Na enem izmed teh zaslonov vidim, kako že tretjič ta mesec zbirajo prijave za polet na Mars, pravijo, da je tam raj, kakršnega Zemlja še ni videla. Vsi pa so pozabili, kakšen raj smo imeli nekoč – krasne gore, reke, jezera, griče itd. Vse to smo ljudje spremenili v en velik kaos.

Ljudje hitijo mimo mene, nihče nima časa za klepet, vsi so zazrti in strmijo naprej, k boljši, modernejši tehnologiji. Ekstremni športniki kar naprej tečejo in s posebnimi aparaturami merijo mišično maso in štejejo kalorije, obsedeni s svojim izgledom in telesom se bojijo, da bi sosed izgledal boljše kot oni sami. Pravzaprav so vsi sovražno nastrojeni proti sosedu, bratu, sestri. Ni pomembno, ali potrebuješ pomoč, ampak koliko imaš.

Ko prispem domov v 40-nadstropni nebotičnik, me doma pričakajo veseli robotki, ki opravljajo gospodinjska opravila. Kuhajo, pometajo, sesajo, po moji želji tudi kaj zapojejo in mi povedo najnovejše in najbolj sočne novice iz sveta. Usedem se, pojem pašto, ki nikoli ne bo tako dobra, kot so bile domače jedi iz kuhinje moje mame. Pogrešam domačo kuhinjo, pogovore, družinske večere …

Zamislim se in nato se zasliši velik pok. Zableščalo se je nebo, električne naprave so se skurile in naenkrat niso bile zmožne opravljati svojih nalog. Kaj pa zdaj? Zdaj bo pa spet prišel čas, ko bomo ljudje stopili skupaj, poiskali košček zemlje, ki še ni poseljen, skupaj bomo sadili žito, krompir, ga obirali, ob večerih peli in plesali, tako kot je bilo že davnega leta 1940.

Naenkrat sončni žarki posijejo skozi okno ljubkega, domačega stanovanja v majhnem mestu v Murski Soboti in me prebudijo iz malo čudnih sanj, iz leta 2222. Vesel sem, da sem vstal in grem v šolo, kjer me čakajo učitelji, učiteljice in prijatelji.

Timi Koša, 7. b

DANES ZMOREM VSE

Zgodaj zjutraj vstanem, na okno ptiček prileti.
Tiho hodim skozi mesto, mesto vse še spi.
Kmalu ugotovim, ko na klopci sedim,
da danes je moj dan.
In se temu posvetim.
Grem domov, da pripravim se na dan.
Močno motiviran, nisem več zaspan.
Dajem vse od sebe, močno se potim,
da vse svoje moči v dan vložim.
Trudim se zelo, da delam to,
kar me veseli in pokonci drži.
V posteljo se uležem in v mislih si prisežem –
DANES ZMOREM VSE,
ker si jaz tako želim.

Lukas Gumilar, 7. a

Pravi prijatelj je pravi junak.
Razume tvoje napake.
In vedno navija le zate.
Je vedno tu, da ti pomaga.
Ali pa samo ob tebi koraka.
Te ima neizmerno rad.
Enkrat te kliče, drugič obišče.
Lahko pa te samo v mislih prikliče.
Je vedno poslušen za tvoje težave.
Skupaj s tabo riše najlepše pojave.
Tudi če včasih se zdi, da ni prave poti.
Vedno ob tebi stoji.
Odpušča ti vse slabe stvari.

Učenci 7. c

Srečni frazemi :)

Na letošnji prireditvi za veliko nagrado Belgije so vsi sedeli križem rok. Proga je bila preveč mokra za dirko. Vsi dirkači so imeli smolo, saj so se odpeljali le dva kroga, pa še ta dva pod varnostnim avtomobilom. Dan pred kvalifikacijami je imel Max Verstappen krompir, saj si je pridobil prvo častno pozicijo. Nadzorniki dirke so dirkače speljali na led. Max je zavihal rokave in osvojil dirko na legendarnem dirkališču.

Teo Temlin, 8. b

Družina Kovač se je odločila prenoviti hišo, zato je za pomoč zaprosila sosede. Oče in sosed sta že zgodaj zjutraj zavihala rokave in se odpravila na delo. Imeli so smolo, saj si je sosedova žena zlomila roko in je ves mesec sedela križem rok. Ker je bil sosed mož beseda, je družini pomagal ves čas. Sosedov sin pa je očeta speljal na led in se cel dan raje učil. Imel je krompir, da mu oče ni zameril.

Vanesa Kumin, 8. b

Danes smo v šoli imeli veliko krompirja. Učitelja smo speljali na led in nismo pisali testa. Imel sem smolo, ker doma nisem smel sedeti križem rok. Očetu sem obljubil, da bom pokosil travo. Ker sem mož beseda, sem zavihal rokave in z delom končal do večera.

Gašper Gomiunik, 8. b

Sosed je danes sedel križem rok, ker je ženo speljal na led. Žena je hitro zavihala rokave, ko ji je sosed obljubil večerjo. Imela je krompir, saj je delo hitro končala. Po končanem delu sta se odpravila v restavracijo, ampak sta imela smolo, saj so jima zaprli pred nosom.

Emilija Šebök, 8. b

IŠČE ME SREČA …

Sreča me večkrat obišče, ne iščem je sama, saj jo večkrat imam v sebi. Moji vrstniki imajo veliko vlogo pri moji sreči, ker se skupaj zabavamo, smejimo. Najbolj sem srečna, kadar sem z ljudmi, ki jih imama rada. Po mojem mnenju so srečnejši otroci, ker imajo manj obveznosti v življenju. Razveselijo jih že majhne stvari, kot je na primer obisk pri babici.

Ajda Ajdnik, 8. b

V življenju me redko kdaj obišče sreča, kljub temu da jo iščem sama. Srečo najbolj občutim, kadar sem s svojimi bližnjimi. Najbolj pa se

sreča izraža pri otrocih in njihovem doživljanju. Takšnih trenutkov odrasli več ne doživijo.

Vanesa Kumin, 8. b

Sreča me obišče skoraj vsak dan, tudi če je ta slab. Kadar me sreča doleti, vse okrog mene oživi. Moji prijatelji mi vsak dan na obraz rišejo nasmeh. Srečnejši so otroci, saj vse okrog sebe doživljajo lepše in zabavneje.

Saša Borovič, 8. b

Mene sreča večkrat obišče, včasih pa jo tudi iščem sama. Zame je največja sreča, kadar sem lahko s svojimi prijatelji, družino in sorodniki, sem zdrava in se nasmejem tako, da me vse boli.

Chiara Jošar, 8. b

Sreča me dandanes redko kdaj obišče. Kadar jo najbolj potrebujem, me pusti na cedilu. Moja sreča me obišče le za nekaj minut in potem izgine za cel teden. Vrstniki večkrat vplivajo na moje veselje. Včasih se počutim, kot da je luč v meni ugasnila in da je nikoli več ne bom mogla prižgati. Največ sreče doživijo otroci, saj so brez skrbi in uživajo v več dejavnostih. Sreča – kakšna kratka, a cenjena beseda.

Lara Lorenčič, 8. b

Mene sreča večkrat obišče. Vrstniki ne vplivajo na mojo srečo. Najbolj sem srečen, kadar se mi zgodi kaj dobrega ali mi uspe. Največ sreče nosijo s sabo otroci, saj jih razveselijo že majhne stvari in reči.

Filip Prša, 8. b

Sreča me obišče, kadar se igram s svoji psom, družim s prijatelji in igram igrice. Pri moji sreči imajo vrstniki veliko vlogo, saj sem redko srečen, če so oni slabe volje. Otroci so bolj srečni kot odrasli.

Matej Lenarčič, 8. b

Sreča me večkrat obišče, včasih jo najdem tudi sama. Pri moji srečo imajo veliko vlogo moji prijatelji in vrstniki. Najbolj sem srečna, kadar sem z ljudmi, ki jih imam rada. Otroci so bolj srečni kot odrasli, ker nimajo skrbi.

Eva Ficko, 8. b

Sreča me pogosto doleti. Največ sreče občutim, ko se s svojimi prijatelji ali družino. Najbolj so srečni otroci, saj veliko raziskujejo.

Saša Karas Radisavljević, 8. b

Sreča me večkrat obišče, ampak ko jo najmanj pričakujem, zato jo rada sama poiščem – med poukom, doma na raznih dogodkih. V šoli sem srečna, kadar me nasmejijo sošolke. Najbolj pa sem srečna, kadar doma poslušam glasbo in se v meni prebudi majhen otrok. Otroci so vedno bolj srečni, ker dogodke doživljajo na različne načine in jih razveselijo majhne stvari.

Emilija Šebök, 8. b

Hvaležnost ne pozna meja

Hvala ti za vse skrbne dni in neprespane noči. Ljubim te vse večne dni, brez tebi mi življenja ni.

Eva Ficko, 8. b

V svojem življenju sem hvaležna za vse prijatelje, družino in svojega psa. Kadar sem slabe volje, me vedno nasmejijo in spravijo v dobro voljo. Brez njih mi ne bi uspelo zrasti v takšno osebo, kakršna sem danes.

Chiara Jošar, 8. b

Najbolj hvaležna sem svojemu očetu, saj mi je v življenju delil veliko nasvetov o tem, kako postati boljši človek. Že od majhnega sem zelo navezana nanj in njegove poglede na svet. On je tudi vzrok za to, da obožujem avte in motorje. Čas z njim mineva hitro, vendar je vreden vsake minute.

Saša Borovič, 8. b

Najboljši prijatelj je ta, ki te spravi v smeh, kadar si žalosten, te pobere, ko si na tleh. Lahko ga poznaš že vse življenje ali samo en dan. Njegov nasmeh nasmeji tudi mene in zato sem hvaležna zanj.

Tia Rošer, 8. b

V življenju sem hvaležna za streho nad glavo, družino, hrano, prijatelje, sošolce in sestro. Hvaležna sem, ker imam ljubečo družino, ki me ima rada in zame skrbi.

Draga prijateljica Chiara – hvala, ker si moja najboljša prijateljica, brez tebe osmega razreda ne bi preživela D. Vedno si z mano iskrena, vesela in zabavna. Hvaležna sem tudi za tvojo čudaškost, ki naju povezuje. Rada te imam H.

Lena Čarni, 8. b

Zahvaljujem sem svojemu razredu, da stojimo skupaj v težkih trenutkih, si pomagamo pri domačih nalogah in se podpiramo pri pouku. Upam, da bomo še naprej pravi prijatelji. Hvala vam za vse.

Filip Prša, 8. b

V življenju sem hvaležen, da sploh obstajam, da sem zdrav in mi nič ne manjka. Hvaležen sem za vse materialne dobrine, ki jih dobim in

so mi dosegljive.

Teo Temlin, 8. b

Hvala ti za vse trenutke, radosti in lepe dni. Hvala za vse lepe misli in prečudovite dni. Hvala, ker mi stojiš ob strani, me podpiraš in zame poskrbiš. Rada te imam za vse večne dni.

Vanesa Kumin, 8. b

Naša družina je majhna – jaz, sestra, mama, ati in kuža. Ljubezen v njej pa je večja kot v drugih velikih družinah. Vedno se podpiramo in se skupaj trudimo. V slabih in dobrih časih, za zmeraj se imamo radi. Za to sem najbolj hvaležna.

Emilija Šebök, 8. b

Bina Štampe Žmavc: Nadobudna budnica

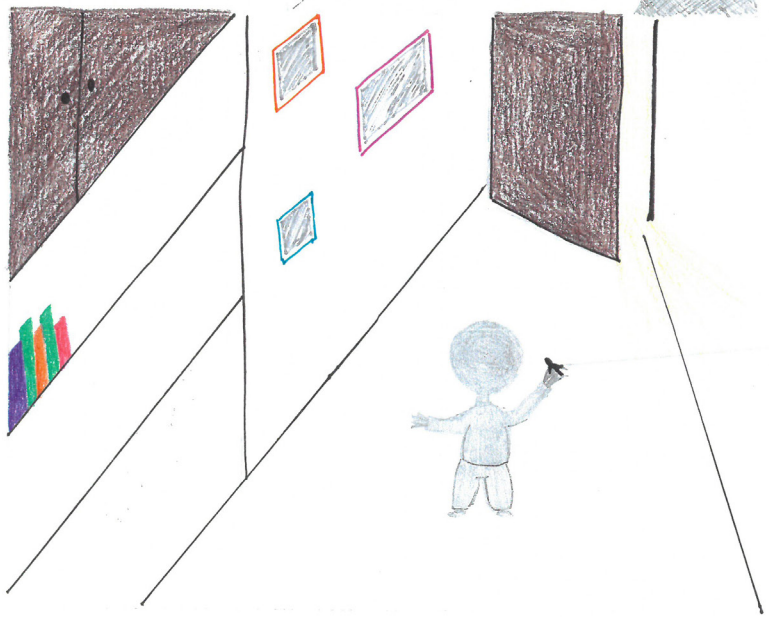
Ko zjutraj malček Gaj,
zatuli ajajajajaj,
vstane v hiši direndaj!

In bratec Jan,

še ves zaspan,

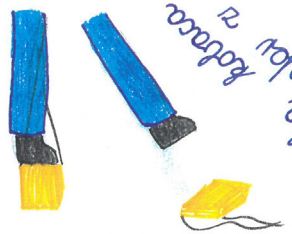

Mama maha s steklenička,
'opmpy s vrče ze vrče.

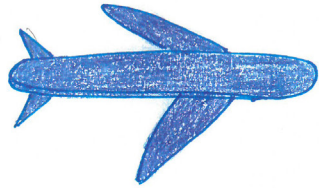

Mama stresa z ropotulja
dobre vrče.

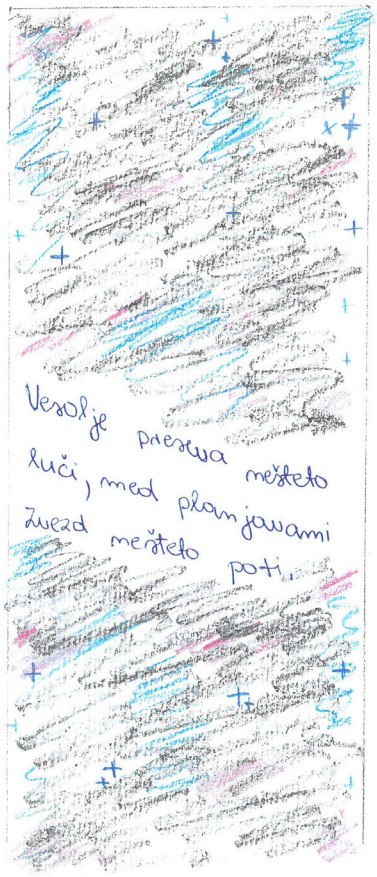
namesto cuclja

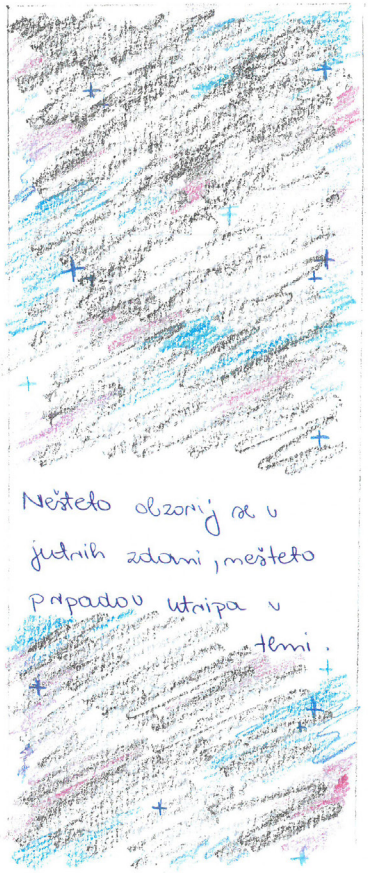

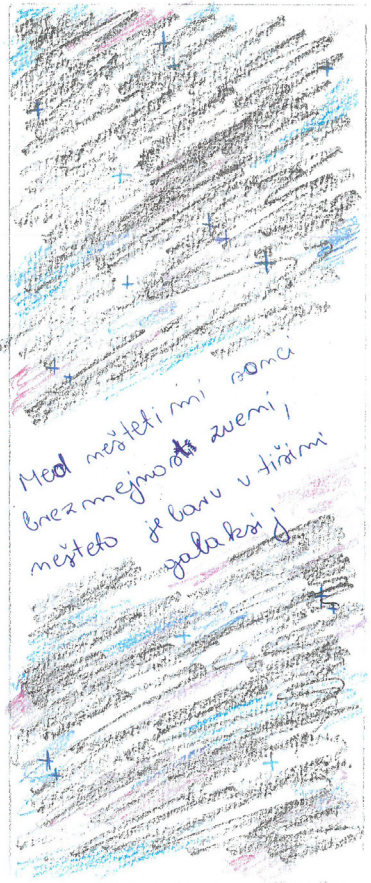
nese Gaju - aeroplan!

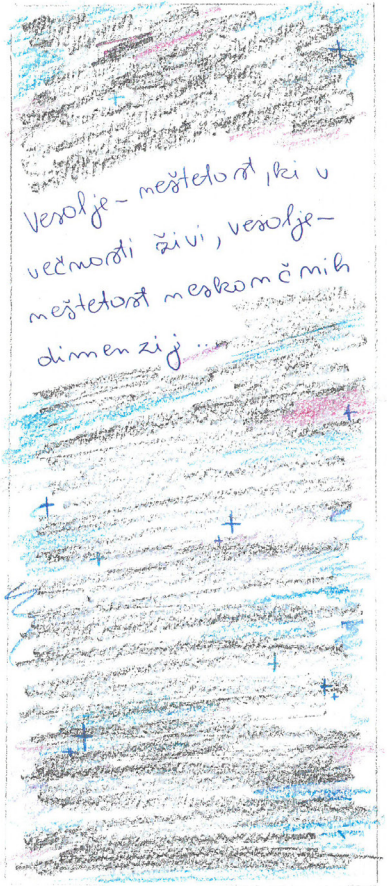
Lana Pitz Durič 9.b

Bina Štampe Žmavc VESOLJE

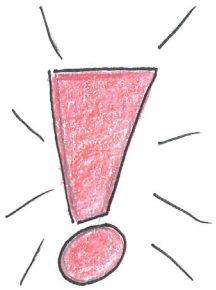
Nadja Ljaber 9.B

BINA ŠTAMPE ŽMAVC
DOMAČA NA(D)LOGA

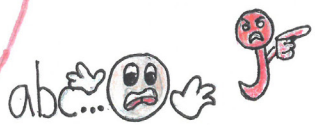
Domača na(d)loga
kako je nadležna
in težka tako,
kot bi bila železna!

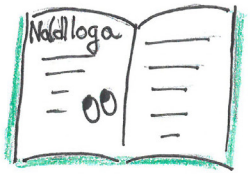
Kar vrtajo varne
ti teči vprašaji
in zapovedujejo
glasni klicaji.

In pika me pika
naj stavek končam
in vejica vzdiha,
naj dam jo drugam

Kakšna spotika
če kaj pobrkljam!
Na(d)loga zasika
»Te ni nič sram?«

Arsena Emruli 9

Pesnica Bina Štampe Žmavc je v svoji pesmi Sreča zapisala:

»Sreča je najbolj srečnih
velikosti, vonjav in oblik
in nikoli je ni preveč
za tisti srečenosen dotik.«

Nikoli ni preveč za srečo, za prijateljstvo, za iskren nasmeh, za pesem, veselje in radost v očeh. To so majhne, a pomembne stvari, ki marsikomu polepšajo dan. In če nas veliko počne lepe stvari, te postanejo velike.
Ostanite vedoželjni, radovedni, nasmejani, prijazni in pogumni.
Ne pozabite, da se sreča predvsem skriva v majhnih stvareh in da je brati največji uspeh.

Srečno na poti do sreče.

GLASBENO USTVARJANJE

Izdelka sta nastala kot zaključni izdelek učencev, ki so sodelovali pri različnih glasbenih dejavnostih v šolskem letu 2021/2022 in veljata kot odgovor na možnosti glasbenega izražanja in dela v prejšnjem obdobju. Učenci so kot avtorji in oblikovalci zvočnih zapisov spoznavali postopke pristopa k snemanju zvočnih zapisov in na ta način pridobili pomembno znanje, ki je ključno pri izboljševanju in nadgrajevanju osvojenega znanja.

Miran Flegar

DON'T WORRY BE HAPPY

DECA

NIČ NI BOLJ NAŠEGA
DECA

LIKOVNO USTVARJANJE

5. b

2021/22

Likovni motiv: “Led lučke rešijo bučke in Božič!”

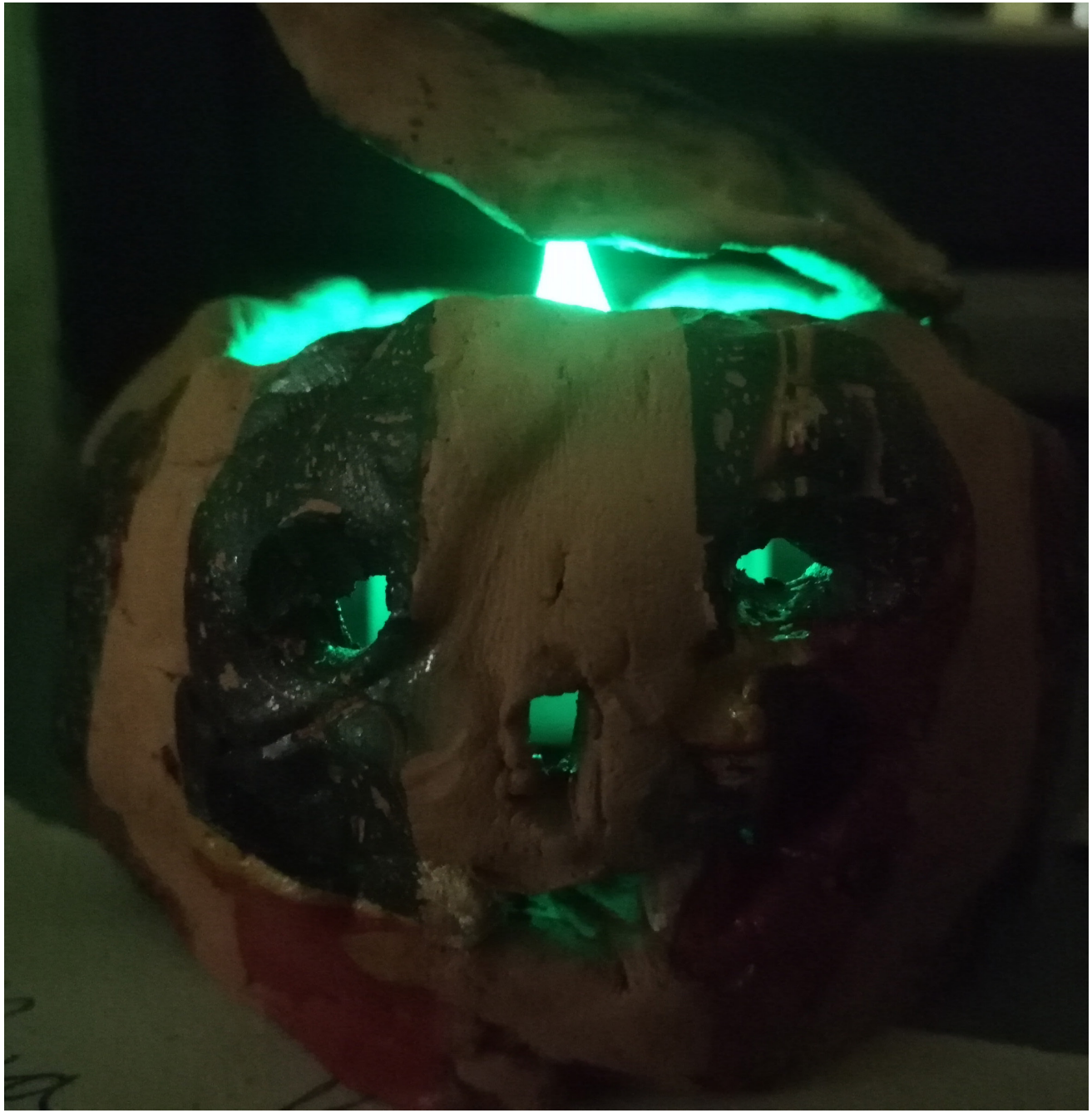
Likovna naloga: votla plastika, marmoriranje

Likovna tehnika: kiparsko oblikovanje, žgana glina

mentorja: Jasna Perš in Matjaž Geder

Avtorji izdelkov: Tia Bergles, Žiga Flegar Časar, Minna Gibičar Marič, Mark Horvat, Zvezdan Kar Dcosta, Samuel Kuhar, Zala Kustec, Gal Kuzma, Luka Lajnšček, Lilit Mihoković, Neva Mihoković, Tomas Padar, Gregor Pap, Julija Ravnič, Ami Rijavec Horvat, Neža Rogić, Nino Šeruga, Kevin Virag, Rene Grebenar, Tin Franjčić in izdelki iz arhiva Osnovne šole II Murska Sobota.

Julija Stanić 5

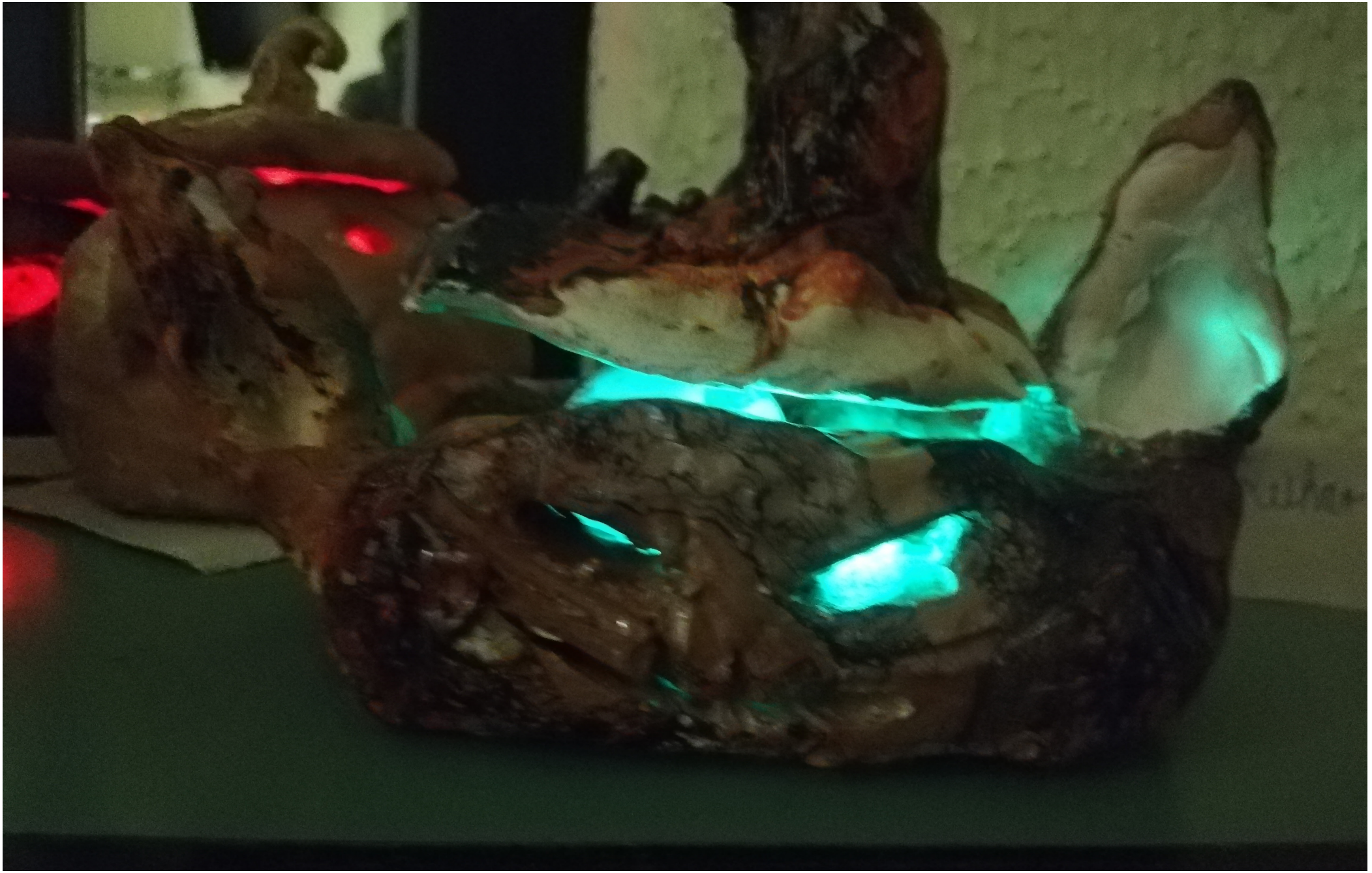

Neža Kop

Jeruga

ON
OFF
Mode
TIMER
4H
8H
Multi Color

ON
OFF
Mode
TIMER
4H
8H
Multi Color

LIKOVNO USTVARJANJE

7. a

2021/22

Likovni motiv: “Herman Potočnik Noordung”
Likovna naloga: barvna harmonija
Likovna tehnika: kiparsko oblikovanje, kombinirana tehnike

mentor: Matjaž Geder

Avtorji izdelkov: Brina Benko, Zala Tiana Bonifarti, Lukas Gumilar, Vid Hriberšek, Hana Huber, Lana Maglica, Bojan Lukas Novak, Martin Petovar, Martina Tanacek, Lija Žalig.

NOORDUNG
NOORDUNG
NOORDUNG

NOORDUNG

LIKOVNO USTVARJANJE

LS II

2021/22

Likovni motiv: “Herman Potočnik Noordung”
Likovna naloga: barvna harmonija
Likovna tehnika: kombinirane tehnike

mentor: Matjaž Geder

Zoja Ferčak

Živa Flisar

Mia Aleksandra Györek

LIKOVNO USTVARJANJE

LS III

2021/22

Likovni motiv: "Hiperrealizem A.D."
Likovna naloga: modeliranje portreta po opazovanju
Likovna tehnika: kiparsko oblikovanje
mentor: Matjaž Geder

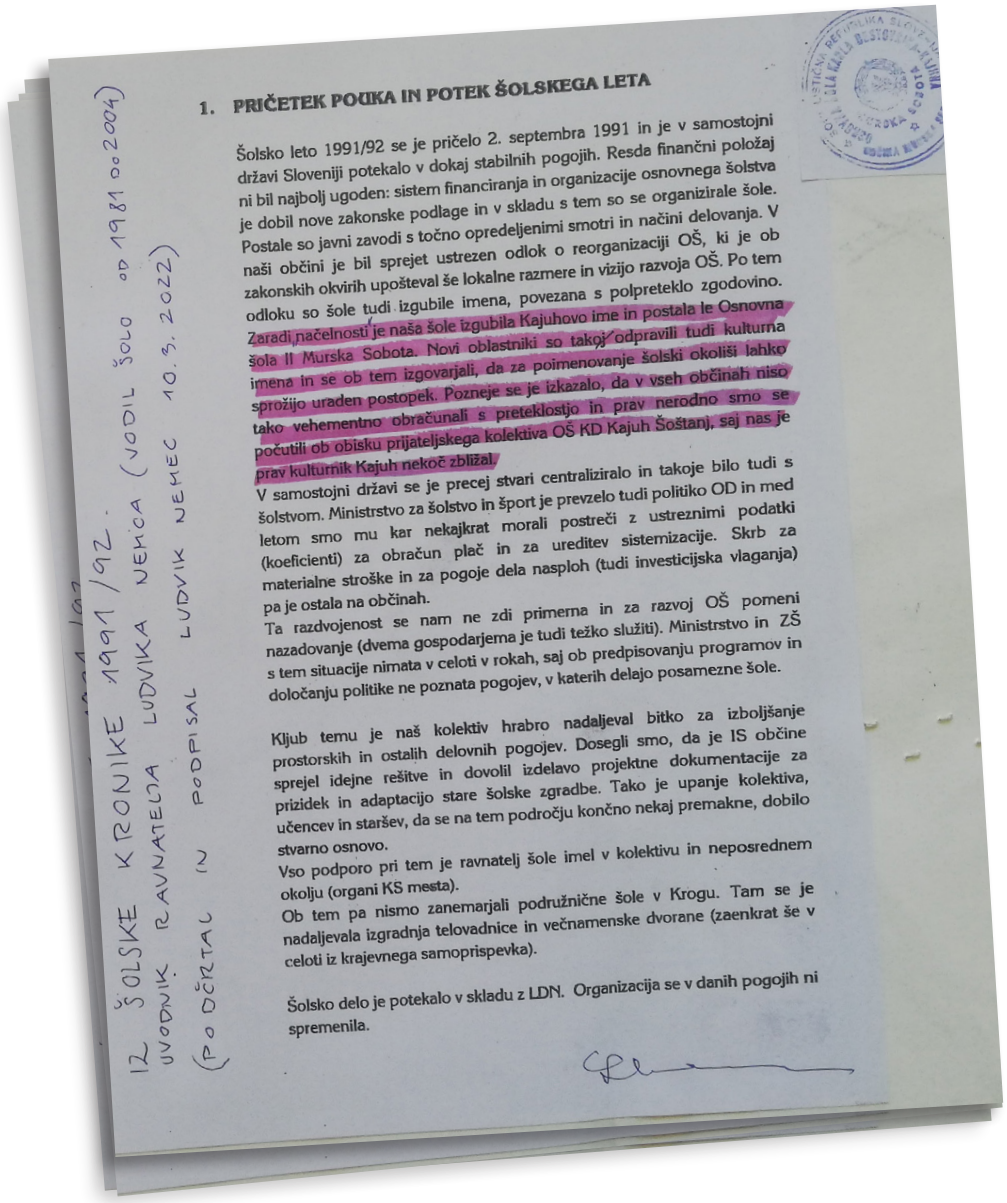
Arsena Emruli

Marko Boshkovski

Ruta Vukan

1. PRIČETEK POUKA IN POTEK ŠOLSKEGA LETA

Šolsko leto 1991/92 se je pričelo 2. septembra 1991 in je v samostojni državi Sloveniji potekalo v dokaj stabilnih pogojih. Resda finančni položaj ni bil najbolj ugoden: sistem financiranja in organizacije osnovnega šolstva je dobil nove zakonske podlage in v skladu s tem so se organizirale šole. Postale so javni zavodi s točno opredeljenimi smotri in načini delovanja. V naši občini je bil sprejet ustrezen odlok o reorganizaciji OŠ, ki je ob zakonskih okvirih upošteval še lokalne razmere in vizijo razvoja OŠ. Po tem odloku so šole tudi izgubile imena, povezana s polpreteklo zgodovino. Zaradi načelnosti je naša šole izgubila Kajuhovo ime in postala le Osnovna šola II Murska Sobota. Novi oblastniki so takoj odpravili tudi kulturna imena in se ob tem izgovarjali, da za poimenovanje šolski okoliši lahko sprožijo uraden postopek. Pozneje se je izkazalo, da v vseh občinah niso tako vehementno obračunali s preteklostjo in prav nerodno smo se počutili ob obisku prijateljskega kolektiva OŠ KD Kajuh Šoštanj, saj nas je prav kulturnik Kajuh nekoč zbližal.

V samostojni državi se je precej stvari centraliziralo in takoje bilo tudi s šolstvom. Ministrstvo za šolstvo in šport je prevzelo tudi politiko OD in med letom smo mu kar nekajkrat morali postreči z ustreznimi podatki (koeficienti) za obračun plač in za ureditev sistemizacije. Skrb za materialne stroške in za pogoje dela nasploh (tudi investicijska vlaganja) pa je ostala na občinah.

Ta razdvojenost se nam ne zdi primerna in za razvoj OŠ pomeni nazadovanje (dvema gospodarjema je tudi težko služiti). Ministrstvo in ZŠ s tem situacije nimata v celoti v rokah, saj ob predpisovanju programov in določanju politike ne poznata pogojev, v katerih delajo posamezne šole.

Kljub temu je naš kolektiv hrabro nadaljeval bitko za izboljšanje prostorskih in ostalih delovnih pogojev. Dosegli smo, da je IS občine sprejel idejne rešitve in dovolil izdelavo projektne dokumentacije za prizidek in adaptacijo stare šolske zgradbe. Tako je upanje kolektiva, učencev in staršev, da se na tem področju končno nekaj premakne, dobilo stvarno osnovo.

Vso podporo pri tem je ravnatelj šole imel v kolektivu in neposrednem okolju (organi KS mesta).

Ob tem pa nismo zanemarjali podružnične šole v Krogu. Tam se je nadaljevala izgradnja telovadnice in večnamenske dvorane (zaenkrat še v celoti iz krajevnega samoprispevka).

Šolsko delo je potekalo v skladu z LDN. Organizacija se v danih pogojih ni spremenila.

12. ŠOLSKE KRONIKE 1991/92.
UVODNIK RAVNATELJA LUDVIKA NEMCA (VODIL ŠOLO OD 1981 DO 2004)
(PODČRTAL IN PODPISAL LUDVIK NEMEC 10.3.2022)

LIKOVNO USTVARJANJE

9. b

2021/22

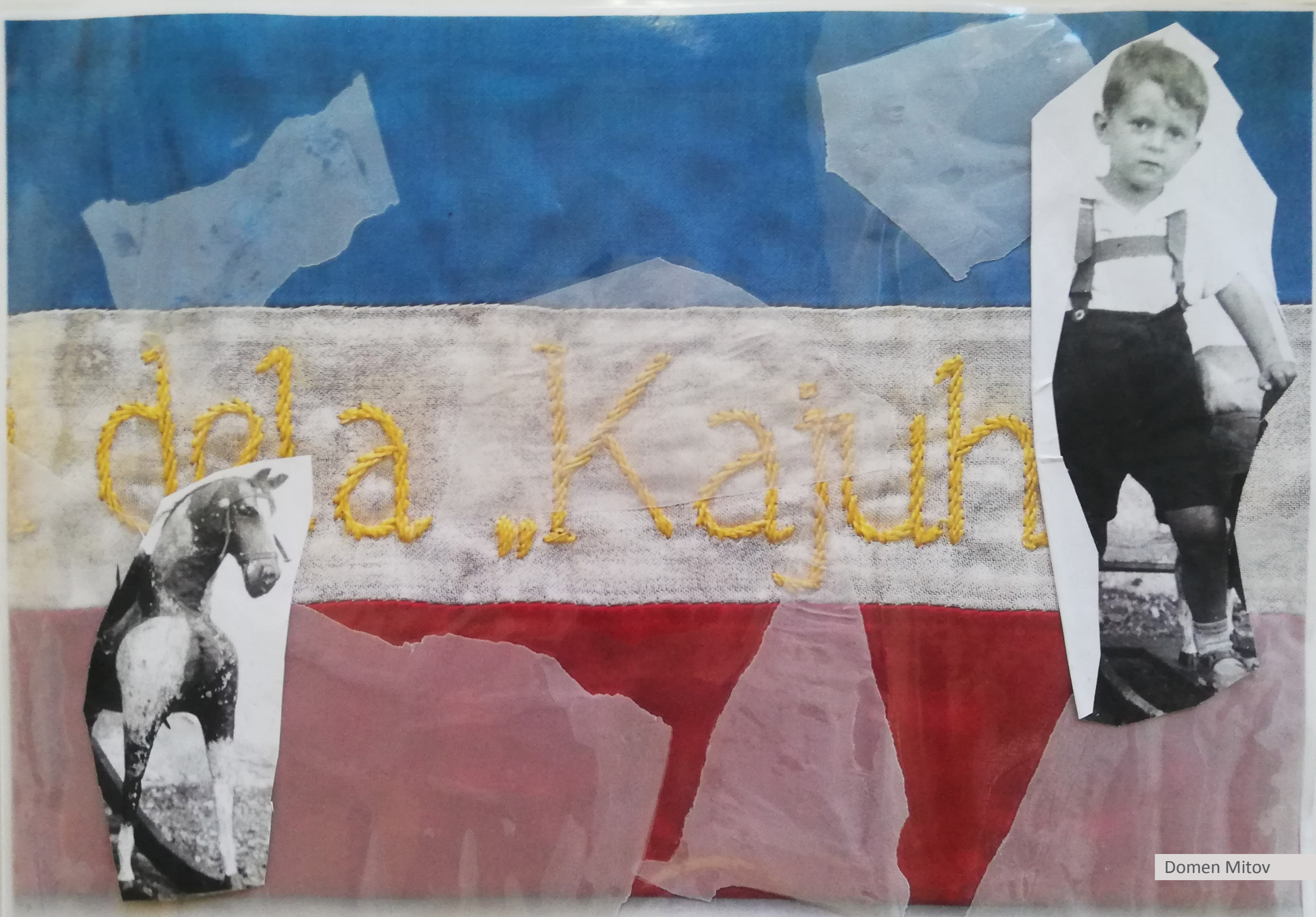
Likovni motiv: "Nemirnega časa sanje (100-letnica rojstva Karla Destovnika-Kajuha)"
Likovna naloga: Kajuhova poezija v likovnem delu
Likovna tehnika: kombinirane tehnike

mentor: Matjaž Geder

Nocoj bi o zvezdah in
luni zapel
O topolih
in pesmi otrok,
o dobrih ljudeh
v bodočnost
vodečih
RSKI
15 LETNICI
in o čudnih potih,
čudnih in lepih
Črtomir Zrim

David Šabjan

dela „Kajuh
Domen Mitov

Hana Bedernjak

Lana Pitz Durič

Bosa pojdiva prek zemlje trpeče,
sredi razsanjanih češnjevih vej
slišim ti nežno v dlani kopneti.

Lara Horvat

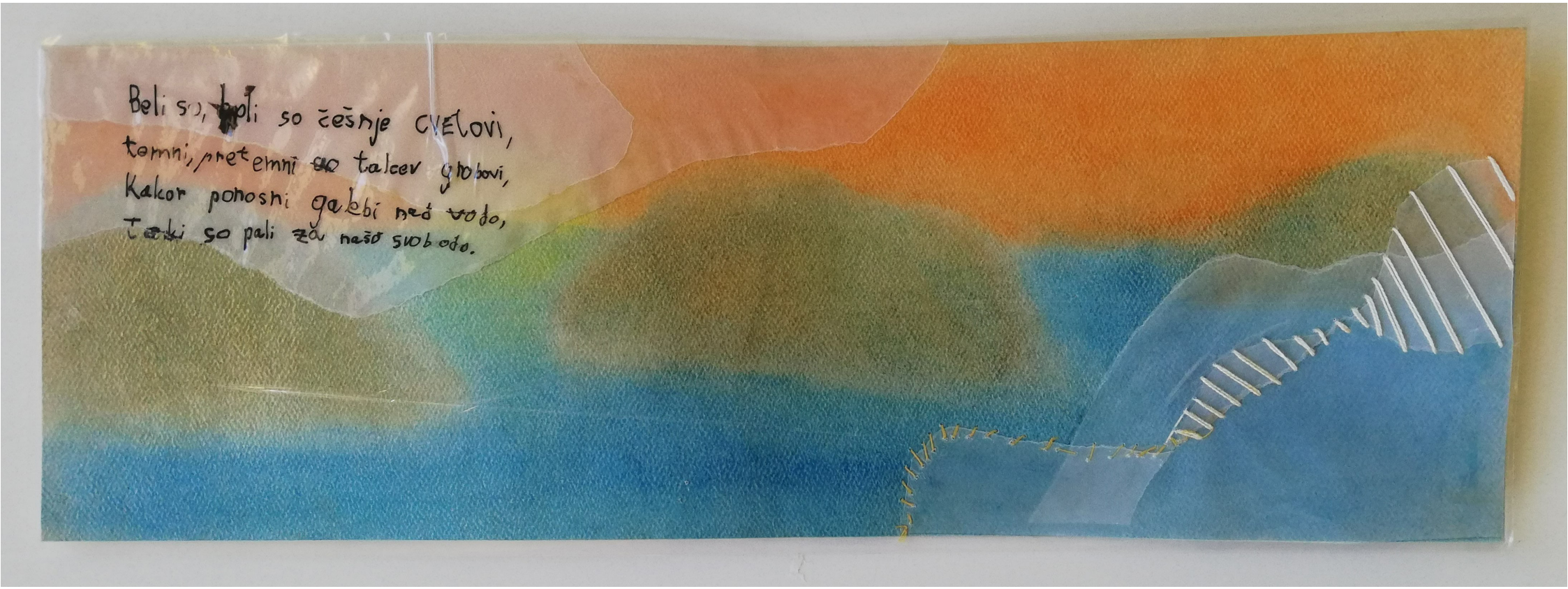
EDU KAJUHA SOT

Boga prosiva pek zemlje tipice,
pede razsajanih cesnjevih vej
pecem ki sejo v dlan koprnec

Beli so, beli so češnje cvetovi,
temni, pretemni so takev grobovi.
Vkakor porumi galebi nad vodo,
tabi so pali za naso svobodo.

Luka Kralj

Maks Jože Türkl

REDU KAJUHA SO
Matjaž ne bo nikoli vstal, ne more, ker ga ni!
Marko Boshkovski

Bosa Pojdiva

Milan Oštrić

Kjer koli si, povsod sem jaz z teboj

povsod je z tabo moj pozdrav

in kjer sem jaz, si tudi ti z menoj

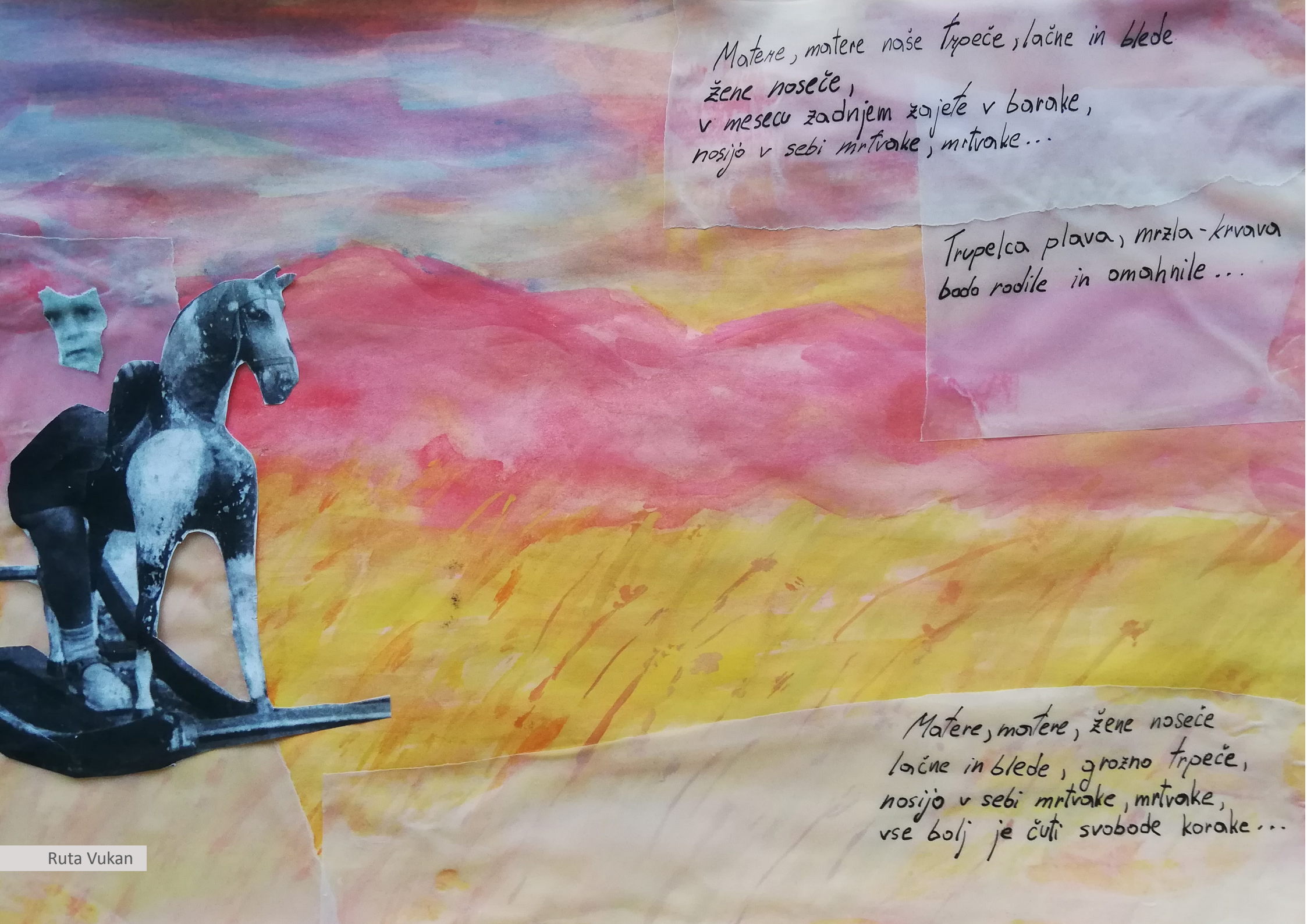
Nadja Gaber

Nik Bogatin

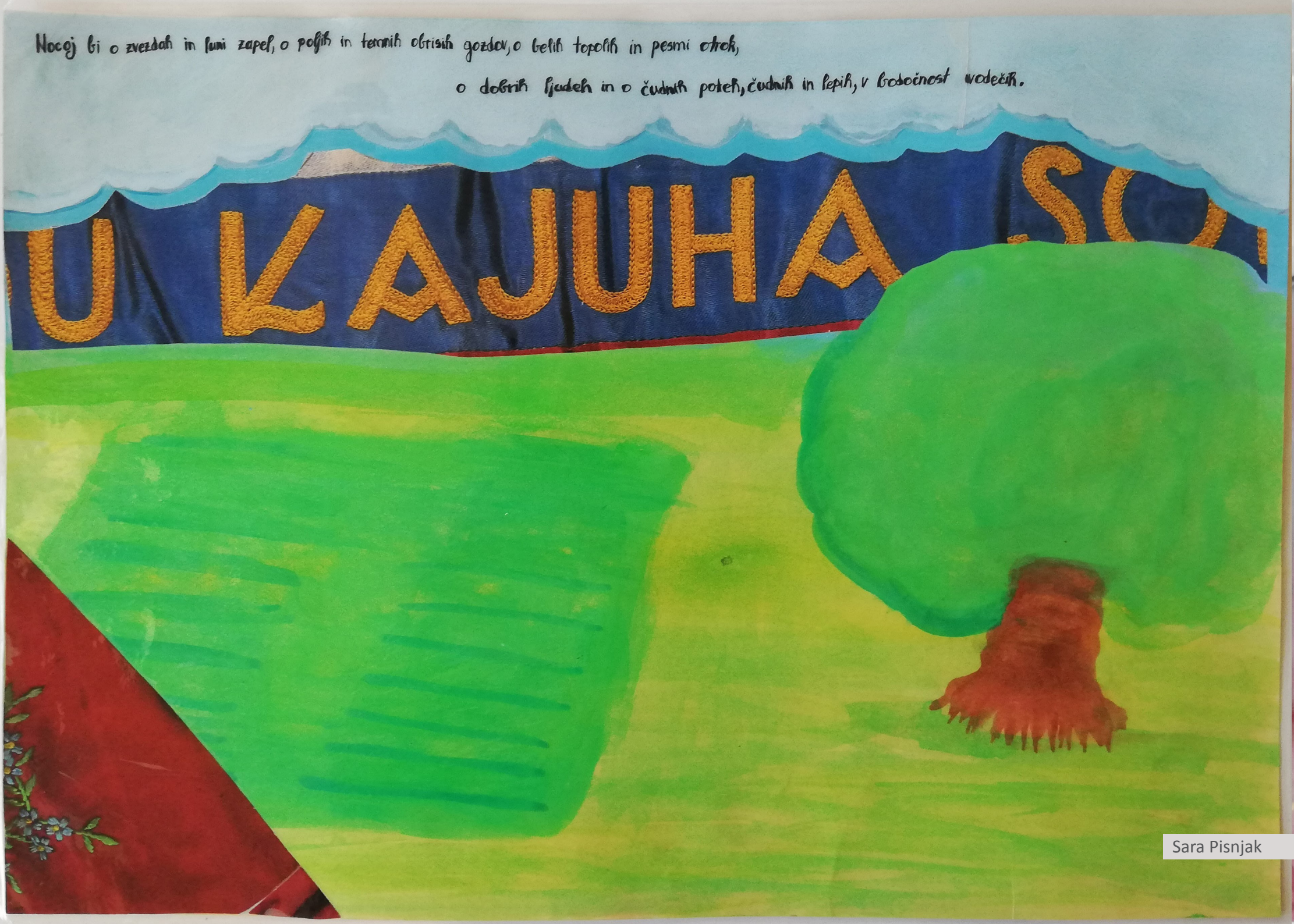
Olja Smodiš

Matere, matere naše trpeče, lačne in bledе
žene noseče,
v mesecu zadnjem zajete v barake,
nosijo v sebi mrtvake, mrtvake...
Trupelca plava, mrzla-krvava
bodo rodile in omahnile...
Matere, matere, žene noseče
lačne in bledе, grozno trpeče,
nosijo v sebi mrtvake, mrtvake,
vse bolj je čuti svobode korake...

Ruta Vukan

Nocoj bi o zvezdah in luni zapel, o poljih in temnih obrisih gozdov, o belih topolih in pesmi otrok,

o dobrih ljudeh in o čudnih poteh, čudnih in lepih, v brezčasnost vodečih.

Sara Pisnjak

KJE SI, MATI
Veš, mama, rad bi ti napisal pismo,
poslal bi rad vsaj kak pozdrav.
Že dolgo je, odkar več skupaj nismo,
da bi le to lahko ti rekel, da sem zdrav.

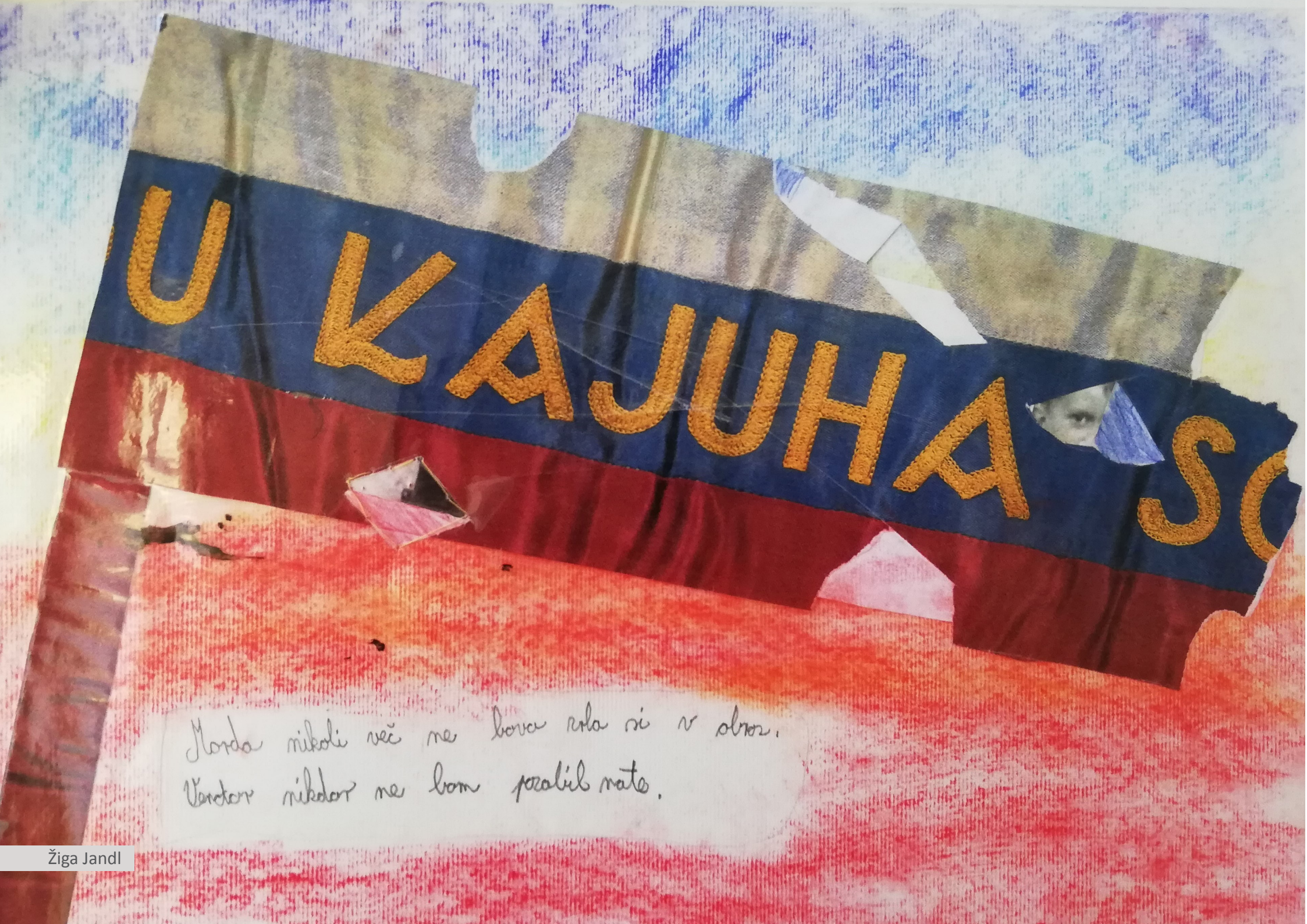
Špela Žuman

Jaz sem droben
droben list,
ki drevo ⁊mu daje
hrano...

Drevo iz
zemlje
raste.
Zemlja pa je
vir
človeška in
to je hrast, ki
daje človeku
daje rast.

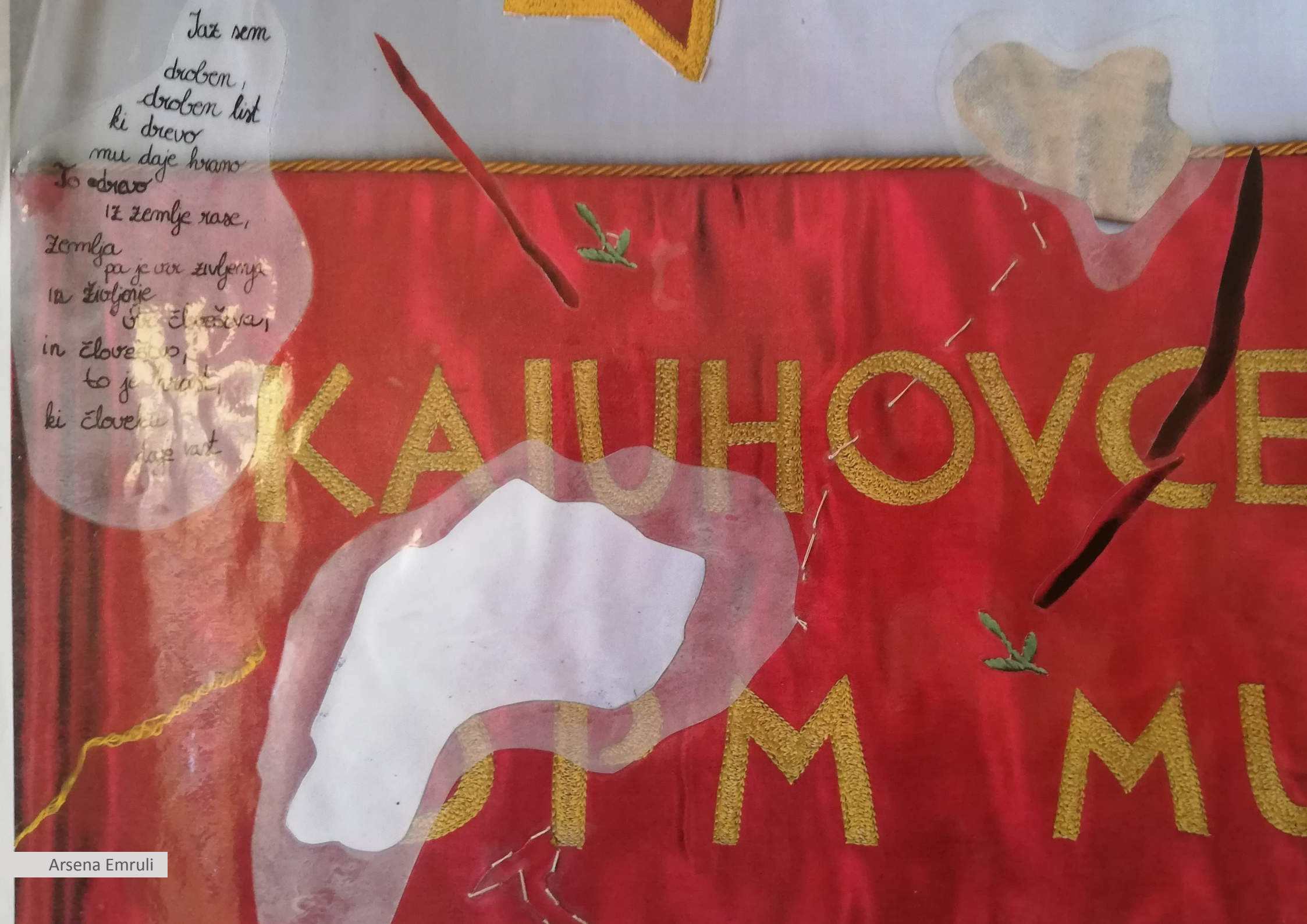
Ki daje človeku rast

Timodeja Tialda Baranja

U KAJUH
Morda nikoli več ne bova rila si v obraz.
Vendar nikdar ne bom pozabil nate.

Žiga Jandl

Anej Mihajlović

Arsena Emruli

Zbrali in uredili:
Miran Flegar
Matjaž Geder
Sabina Oletič
Tatjana Vučko
Marko Wolf

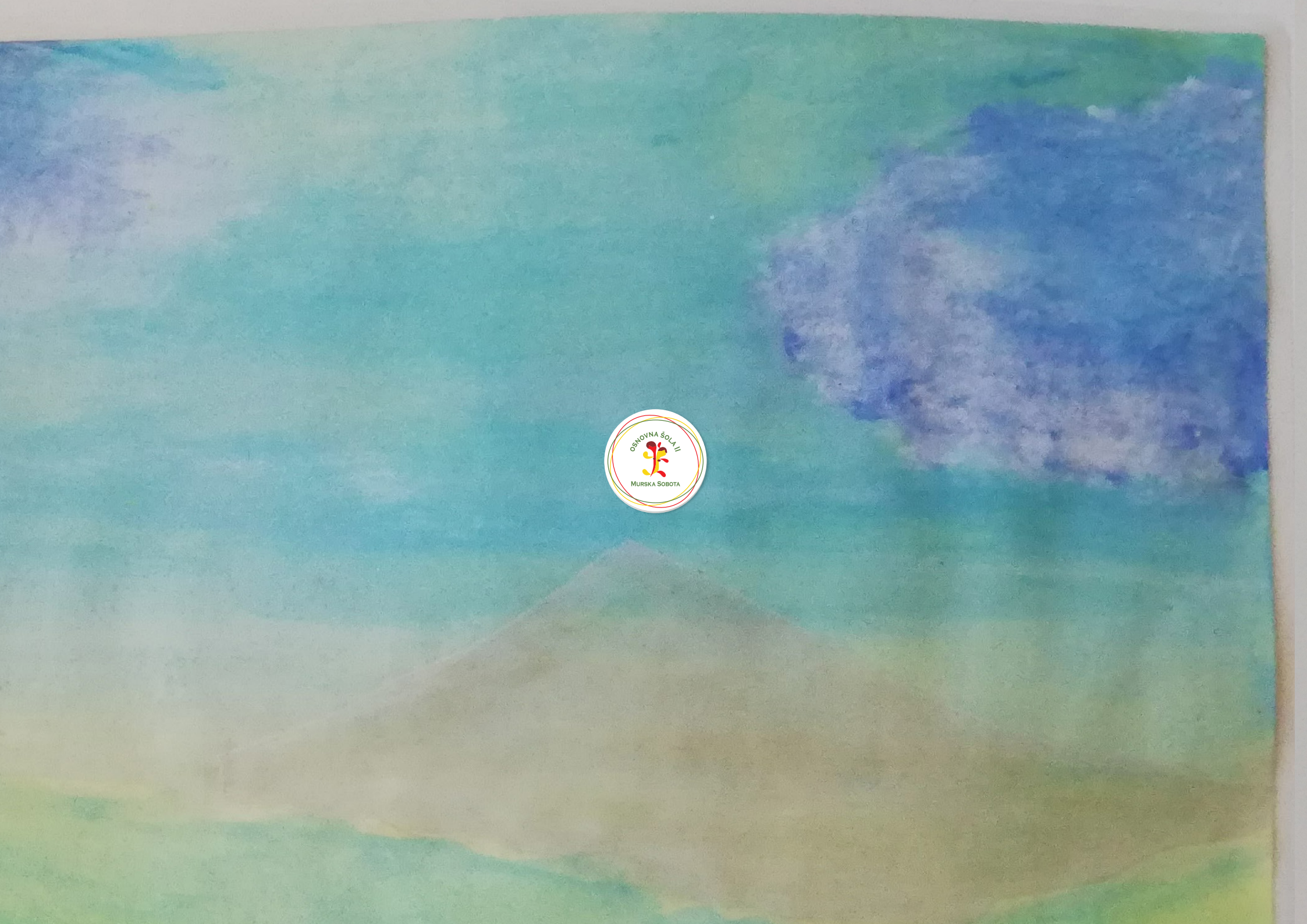
Avtorica likovnega dela na naslovnici:
Nadja Gaber, 9. b

Oblikovanje:
Matjaž Geder (naslovnica)
Marko Wolf

Izdala in založila:
Osnovna šola II Murska Sobota

Naklada:
20 izvodov

COBISS ID:
63810305

OSNOVNA ŠOLA II
MURSKA SOBOTA